YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

15 päivänä lokakuuta 1998 *

Asiassa T-2/95,

Industrie des poudres sphériques, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Annemasse (Ranska), edustajanaan asianajaja Chantal Momège, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alex Schmitt, 7 val Sainte-Croix,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään aluksi oikeudelliset neuvonantajat Ramón Torrent ja Jorge Monteiro, sittemmin Torrent ja oikeudellinen neuvonantaja Yves Cretien, sittemmin Torrent ja oikeudellisen yksikön virkamies Antonio Tanca, avustajanaan barrister Philip Bentley, Lincoln's Inn, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Nicholas Khan ja Xavier Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

Péchiney électrométallurgie, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Courbevoie (Ranska) ja

Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Pariisi,

edustajinaan aluksi asianajajat Jacques-Philippe Gunther ja Hubert de Broca, Pariisi, sittemmin yksinomaan Gunther, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe,

väliintulijoina,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa 19 päivänä lokakuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2557/94 (EYVL L 270, s. 27) ja toissijaisesti toteamaan, että kyseinen asetus ei sovellu kantajaan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas, R. Moura Ramos ja M. Jaeger,

kirjaajat: johtava hallintovirkamies B. Pastor ja hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.12.1997 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen taustalla olevat tosiseikat

A. *Asia Extramet*

1 Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhdistys Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie (jäljempänä Chambre syndicale), joka toimii Ranskan oikeuden mukaan perustetun yhtiön Pechiney électrométallurgien (jäljempänä PEM) lukuun, jätti heinäkuussa 1987 komissiolle valituksen, jossa se vaati komissiota toteuttamaan polkumyyntitoimenpiteitä Kiinan kansantasavallasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevan kalsium-metallin tuontia vastaan.

2 Komissio aloitti 26.1.1988 polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL L 201, s. 1) mukaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn.

3 Komissio määräsi oikeudenkäynnin kohteena olevalle tuotteelle 10,7 prosentin suuruisen väliaikaisen polkumyyntitullin väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevan kalsiummetallin tuonnissa 17 päivänä maaliskuuta 1989 annetulla asetuksella (ETY) N:o 707/89 (EYVL L 78, s. 10).

4 Pidennettyään väliaikaisen polkumyyntitullin voimassaoloaikaa neuvosto määräsi kyseiselle tuotteelle 21,8 prosentin ja 22 prosentin suuruiset tullit lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta tästä tuonnista 18 päivänä syyskuuta 1989 annetulla asetuksella (ETY) N:o 2808/89 (EYVL L 271, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2808/89).

5 Kantaja, jonka silloinen toiminimi oli Extramet industrie SA, nosti 27.11.1989 kanteen, jossa se vaati tämän asetuksen kumoamista.

6 Yhteisöjen tuomioistuin otti kanteen tutkittavaksi asiassa C-358/89, Extramet industrie vastaan neuvosto, 16.5.1991 antamallaan tuomiolla (Kok. 1991, s. I-2501; jäljempänä asia Extramet I). Yhteisöjen tuomioistuin kumosi riidanalaisen asetuksen asiassa C-358/89, Extramet industrie vastaan neuvosto, 11.6.1992 antamallaan tuomiolla (Kok. 1992, s. I-3813; jäljempänä asia Extramet II) sillä perusteella, että yhteisön toimielimet eivät olleet ensinnäkään todellisuudessa tutkineet, oliko kyseisessä asetuksessa tarkoitetun tuotteen yhteisön tuottaja eli PEM itse myötävaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon kieltäytymällä myymästä tuotetta, ja toiseksi ne eivät olleet osoittaneet, ettei vahinko perustunut kantajan väittämiin seikkoihin, minkä vuoksi ne eivät olleet määritelleet vahinkoa asianmukaisesti (tuomion 19 ja 20 kohta).

7 Ranskan Conseil de la concurrence (kilpailuneuvosto) tuomitsi 31.3.1992 tekemällään päätöksellä PEM:n siitä, että Société électrométallurgique du Planet (SEMP), jonka PEM osti joulukuussa 1985, oli lokakuun 1982 ja vuoden 1984 lopun välisenä aikana käyttänyt väärin määräävää markkina-asemaansa.

8 Cour d'appel de Paris (Pariisin valitustuomioistuin) pysytti tämän päätöksen 14.1.1993 antamallaan tuomiolla katsoen kuitenkin, että sen arvioitavaksi saatetuista seikoista ei ilmennyt, että PEM olisi vuoden 1984 jälkeen syyllistynyt kilpailua rajoittavaan menettelyyn.

B. *Tuote*

9 Primäärikalsium-metalli on kemiallinen aine, joka valmistetaan joko kalsiumoksidista (kalkista) tai palasina tai hiutaleina olevasta kalsiumkloridista.

10 Primäärikalsium-metallia tuotetaan viidessä maassa eli Ranskassa (jossa sitä tuottaa PEM), Kiinassa, Venäjällä, Kanadassa ja Amerikan Yhdysvalloissa. Tuottajat käyttävät kahta eri valmistusmenetelmää: elektrolyyttistä menetelmää ja alumiinitermistä menetelmää.

11 Kiinassa ja Venäjällä käytettävässä elektrolyyttisessä menetelmässä on kaksi vaihetta: kalsiumkloridin elektrolyysi, jonka aikana kalsium laitetaan kupariselle katodille ja siitä saadaan kuparin ja kalsiumin yhdistelmä, ja kupari-kalsium-yhdistelmän tislaus, jonka avulla nämä kaksi metallia voidaan erottaa toisistaan.

12 Alumiinitermisessä menetelmässä on yksi ainoa vaihe, jossa kalsiumoksidia pelkistetään alumiinilla kalsiumhöyryn kondensaation avulla. Kaikki länsimaiset tuottajat

käyttävät tätä suhteellisen joustavaa menetelmää sen alhaisten investointi- ja käyttökustannusten vuoksi.

13 Edellä mainituissa kahdessa menetelmässä saadaan primäärikalsium-metallia, jota lyijy-, lyijy-kalsium- ja rautateollisuus käyttävät sellaisenaan (40 prosenttia kalsium-metallin kokonaiskulutuksesta) ja jota terästeollisuus käyttää raaka-aineena jyviksi tai rakeiksi hajotetun kalsiumin valmistuksessa (46 prosenttia kokonaiskulutuksesta) ja jota käytetään korkean lämpötilan kalsiumkäsittelyssä (noin 11 prosenttia kokonaiskulutuksesta).

14 Primäärikalsium-metallin erottaminen tapahtuu kahdella menetelmällä:

— PEM ja muut yhteisön jalostajat suorittavat primäärikalsium-metallin hiutaleiden tai palasten kylmäjauhatuksen mekaanisesti tuottaakseen granuloitua kalsium-metallia;

— menetelmä, jossa on sulatusuuni yhdistettynä granulointilaitteeseen ja jossa granulointi tapahtuu sulametallin atomisaatiolla ja kokonaisuus toimii inerttikaasulla (argonilla); kantaja on ottanut tämän menetelmän käyttöön tuottaakseen hienoa kalsium-metallia reaktiivisina metallirakeina.

C. *Kantajayhtiö Industrie des poudres sphériques*

15 Industrie des poudres sphériques -yhtiö (jäljempänä IPS), entiseltä toiminimeltään Extramet industrie, on Annemassessa (Ranskassa) sijaitseva yritys, joka on erikoistunut tuottamaan kalsium-metallista reaktiivisiksi metallirakeiksi hajotettua kalsium-metallia. IPS on perustettu vuonna 1982 sen jälkeen, kun granulointimenetelmä keksittiin vuonna 1980.

16 Hankkiakseen kalsium-metallia IPS otti heti aluksi yhteyttä yhteisön tuottajaan eli ensin Société électrométallurgique du Planet -yhtiöön ja myöhemmin PEM:iin ensin mainitun yhtiön sulauduttua vuonna 1985 viimeksi mainittuun yhtiöön.

D. *Hallinnollinen menettely*

17 Asiassa Extramet II annetun tuomion jälkeen PEM osoitti 1.7.1992 komissiolle muistion tukeakseen tutkimuksen uudelleenaloittamista koskevaa vaatimustaan ja teknisluonteisen selvityksen yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioinnista.

18 Koska komissio katsoi, että tutkimus oli lain nojalla aloitettava uudelleen, se kehotti kantajaa 17.7.1992 päivätyllä kirjeellään esittämään huomautuksensa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta. Tässä kirjeessään komissio täsmensi, että se oli pyytänyt PEM:tä esittämään huomautuksensa samasta asiasta.

19 Kantaja ilmoitti 14.8.1992 päivätyllä kirjeellään pitävänsä virheellisenä komission omaksumaa tulkintaa oikeudellisesta mahdollisuudesta aloittaa tutkimus uudelleen. Kantaja pyysi, että sille osoitettaisiin asianmukaisessa muodossa oleva kannekelpoinen päätös.

20 Kantaja vahvisti 21.8.1992 päivätyllä kirjeellään tämän viimeksi mainitun pyyntönsä.

21 Kantaja sai 14.10.1992 komissiolta vahinkoa koskevan selvityksen, jonka PEM oli toimittanut komissiolle 1.7.1992.

22 Komissio julkaisi 14.11.1992 ilmoituksen polkumyynnin vastaisesta menettelystä, joka koski Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuontia (EYVL C 298, s. 3).

23 Komissio ilmoitti 18.11.1992 päivätyllä kirjeellään kantajalle ilmoituksen julkaisemisesta ja pyysi sitä palauttamaan sille kyselylomakkeita 30 päivän määräajassa. Komissio totesi, että uusi tutkimusajanjakso alkaisi 1.7.1991 ja päättyisi 31.10.1992.

24 Kantaja esitti 23.12.1992 päivätyllä kirjeellään komissiolle huomautuksensa PEM:n 1.7.1992 jättämästä vahinkoa koskevasta selvityksestä.

25 Komissio pyysi 29.7.1993 päivätyllä kirjeellään kantajaa ilmoittamaan sille kaikki seikat, jotka voivat selventää sen kantaa erityisesti vahingon osalta. Kantaja vastasi 12.8.1993 päivätyllä kirjeellään, ettei sillä ollut esittävänä uutta tietoa tältä osin, koska tilanne ei ollut muuttunut sen 23.12.1992 päivätyn kirjeen jälkeen.

26 Komissio antoi 21.4.1994 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa asetuksen N:o 892/94 (EYVL L 104, s. 5; jäljempänä väliaikainen asetus). Käyttöön otettu tulli oli Kiinasta peräisin olevan kalsium-metallin osalta 2 074 ecua tonnilta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin osalta 2 120 ecua tonnilta.

27 Kantaja jätti 31.5.1994 huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta ja esitti useita varauksia sen osalta. Komissio vastasi näihin huomautuksiin 14.6.1994 päivätyllä kirjeellään.

28 Komissio ilmoitti 11.8.1994 kantajalle keskeiset seikat ja harkintaperusteet, joiden nojalla se aikoi ehdottaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamista Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa.

29 Neuvosto antoi 19.10.1994 komission ehdotuksesta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa asetuksen N:o 2557/94 (EYVL L 270, s. 27; jäljempänä riidanalainen asetus). Tullin määrä vahvistettiin samansuuruiseksi kuin väliaikaisessa asetuksessa. Neuvosto vahvisti myös väliaikaisella asetuksella käyttöön otetun polkumyyntitullin.

Asian käsittely yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

30 Kantaja nosti 9.1.1995 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nyt esillä olevan kanteen.

31 Samana päivänä kantaja jätti välitoimihakemuksen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanon lykkäämistä. Tämä hakemus hylättiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 24.2.1995 antamalla määräyksellä asiassa T-2/95 R, IPS vastaan neuvosto (Kok. 1995, s. II-485).

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 28.4.1995 antamallaan määräyksellä komission väliintulijaksi tukemaan vastaajan vaatimuksia.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 28.11.1995 antamallaan määräyksellä PEM:n ja Chambre syndicalen väliintulijoiksi tukemaan vastaajan vaatimuksia ja hyväksyi hakemuksen asian luottamuksellisesta käsittelystä näihin väliintulijoihin nähden kyseisen määräyksen 9, 10, 14 ja 15 kohdassa ilmoitettuja tietoja koskevilta osin.

34 PEM ja Chambre syndicale toimittivat 16.4.1996 väliintulokirjelmänsä. Kantaja esitti 17.6.1996 huomautuksensa PEM:n ja Chambre syndicalen väliintulokirjelmästä.

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 20.11.1996 antamallaan määräyksellä toisen hakemuksen, joka koski asian luottamuksellista käsittelyä samoihin väliintulijoihin nähden määräyksen 4 kohdassa ilmoitettuja tietoja koskevilta osin.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

37 Asianosaisten ja väliintulijoiden suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 2.12.1997 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset

38 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen;

— toissijaisesti toteaa, että asetusta ei voida soveltaa kantajaan;

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

40 Väliintulijana oleva komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

41 Väliintulijoina olevat PEM ja Chambre syndicale vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan niiden väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja komission väitteet ja niiden perustelut

42 Neuvosto esittää vastineessaan oikeudenkäyntiväitteen. Se toteaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan maahantuoja ei voi yleensä vaatia polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annetun asetuksen kumoamista. Vaikka se myöntääkin, että joissakin tapauksissa yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annettu asetus on koskenut tiettyjä taloudellisia toimijoita erikseen, joilla on siten ollut oikeus nostaa kumoamiskanne, se epäilee, voidaanko nyt esillä oleva kanne ottaa tutkittavaksi, koska kantaja vaatii toissijaisesti sen toteamista, ettei kyseistä asetusta voida soveltaa kantajaan. Muotoillessaan tämän toissijaisen vaatimuksensa kantaja myöntää, että yksityiset voivat vedota EY:n perustamissopimuksen 173 artiklaan ainoastaan, jos annettu toimi on niille osoitetun päätöksen luonteinen.

43 Polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annettu asetus ei neuvoston mukaan ole maahantuojalle osoitettu päätös, mutta se voi olla viejälle osoitetun päätöksen luonteinen, koska polkumyyntitulli koskee sen oman tuotteen maahantuontia. Kantaja on toissijaisen vaatimuksensa tehdessään olettanut, että neuvosto olisi voinut tehdä päätöksen, jossa kantaja jätetään riidanalaisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

44 Koska tällä asetuksella ei kuitenkaan voida ottaa käyttöön poikkeusjärjestelyä kantajan hyväksi, asetus ei ole kantajaa koskeva päätös. Jos ensisijainen vaatimus otettaisiin tutkittavaksi, annettaisiin virheellisesti mahdollisuus kumota yleisesti sovellettava päätös sellaisen yksityisen vaatimuksesta, jota päätös koskee ainoastaan objektiivisesti maahantuojana. Tällä estettäisiin siten yhteisön tuotannonalaa palauttamasta rehdin kilpailun olosuhteita kaikkiin toimijoihin nähden yhden ainoan maahantuojan vuoksi.

45 Komissio väittää, että nyt esillä olevassa asiassa ei ole asiassa Extramet I todetun kaltaisia sellaisen erityisen tilanteen tunnusmerkkejä, jonka perusteella kantaja erottuisi kaikista muista taloudellisista toimijoista. Komissio katsoo, ettei kantaja ole näyttänyt tällaisen erityisen tilanteen olemassaoloa toteen.

46 Yksittäisen maahantuojan kanneoikeus ei ole henkilölle tai yhtiölle annettu oikeus vaan erityiseen tilanteeseen perustuva oikeus, kuten asiassa Extramet I annetusta tuomiosta ilmenee. Kantaja ei siten voi ainoastaan viitata kyseiseen tuomioon. Se, että entisen Extramet-yhtiön asetuksesta N:o 2808/89 nostama kanne otettiin asiassa C-358/89 tutkittavaksi, ei automaattisesti merkitse sitä, että Extrametin seuraajan IPS:n nostama kanne olisi otettava nyt esillä olevassa asiassa tutkittavaksi.

47 Extrametin tilanteen muissa asioissa kantajina olleiden itsenäisten maahantuojien tilanteesta erottavana tunnusmerkkinä oli kyseisessä asiassa annetun tuomion sanamuodon mukaisesti (17 kohta) se, että Extrametillä "oli vaikeuksia hankkia tuotetta yhteisön ainoalta tuottajalta [PEM: ltä], joka oli lisäksi sen pääasiallinen kilpailija jalostetun tuotteen osalta". Tällaista tunnusmerkkiä ei ole nyt esillä olevassa asiassa. Ranskan Conseil de la concurrencen 31.3.1992 tekemästä päätöksestä ilmenee näet, ettei PEM:n voitu katsoa syyllistyneen kilpailua rajoittavaan menettelyyn vuoden 1984 jälkeen. Nykyisessä tilanteessa on komission mukaan kyse pikemminkin siitä, että IPS kieltäytyy ostamasta kuin siitä, että PEM kieltäytyisi myymästä.

48 Kantaja katsoo, ettei kanteen tutkittavaksi ottamista voida kyseenalaistaa asiassa Extramet I annetun tuomion jälkeen, joka on sen mukaan lisäksi vahvistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 24.2.1995 antamalla määräyksellä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Ainoa peruste tutkittavaksi ottamiselle, jonka yhteisöjen tuomioistuin hyväksyi asiassa Extramet I antamassaan tuomiossa, oli se, että asia koskee kantajaa suoraan ja erikseen. Yhteisöjen tuomioistuin totesi (tuomion 13 kohta), että vaikka polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annetut asetukset ovat perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan edellytysten perusteella todellisuudessa luonteeltaan ja sisällöltään normatiivisia, koska niitä sovelletaan yleisesti asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, ei ole poissuljettua, että asetusten säännökset voivat koskea tiettyjä taloudellisia toimijoita erikseen. Tästä seuraa, että polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annetut säädökset voivat joissakin olosuhteissa menettämättä asetuksen luonnetta koskea erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita, jotka voivat näin ollen nostaa näistä säädöksistä kumoamiskanteen (tuomion 14 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että kantaja oli näyttänyt toteen sellaisen erityisen tilanteen tunnusmerkkien olemassaolon, joka erotti sen kyseisen toimen osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista.

50 Näin ollen on hylättävä neuvoston väite, joka perustuu pääasiallisesti siihen, että riidanalainen säädös on maahantuojiin nähden asetuksenluonteinen, ja siihen, että on mahdotonta ottaa käyttöön yhtä maahantuojaa suosiva poikkeusjärjestely, joka on päätöksenluonteinen.

51 Komission oikeudenkäyntiväitteensä tueksi esittämiä perusteluja ei voida hyväksyä.

52 Toisin kuin komissio väittää, yhteisöjen tuomioistuin ei nimittäin asiassa C-358/89 perustanut kanteen tutkittavaksi ottamista yksinomaan Extrametin vaikeuksiin hankkia tuotetta yhteisön ainoalta tuottajalta. Todellisuudessa yhteisöjen tuomioistuin perusti päätöksensä seuraaviin eri seikkoihin, jotka erityisen tilanteen tunnusmerkkeinä erottivat Extramet-yhtiön kyseisen toimen osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista (asiassa Extramet I annetun tuomion 17 kohta): Extramet oli polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kohteena olleen tuotteen merkittävin maahantuoja ja samanaikaisesti tämän tuotteen lopullinen käyttäjä; lisäksi sen taloudellinen toiminta oli hyvin laajasti riippuvainen tästä tuonnista, ja riidanalainen asetus vaikutti sen taloudelliseen toimintaan vakavalla tavalla, kun otetaan huomioon kyseisen tuotteen tuottajien pieni lukumäärä ja se, että Extrametillä oli vaikeuksia hankkia tuotetta yhteisön ainoalta tuottajalta, joka oli lisäksi sen pääasiallinen kilpailija jalostetun tuotteen osalta.

53 Komissio ei toisaalta kiistä sitä, että PEM ei kykene toimittamaan vakiolaatuista primäärikalsium-metallia, jolla olisi kantajan toivomat ominaisuudet, mikä osoittaa selvästi, että kantajalla on edelleen vaikeuksia hankkia tuotetta PEM: ltä.

54 Koska olosuhteet, joiden perusteella asiassa C-358/89 kanne oli otettava tutkittavaksi (ks. edellä 52 kohta), ovat edelleen voimassa, nyt esillä oleva kanne on syytä ottaa tutkittavaksi.

Pääasia

I *Riidanalaisen asetuksen kumoamista koskeva kanne*

55 Kantaja esittää kanteensa tueksi seitsemän kanneperustetta, jotka koskevat ensinnäkin 11.7.1988 annetun neuvoston asetuksen N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1; jäljempänä perusasetus) 5 artiklan ja 7 artiklan 9 kohdan rikkomista, oikeusvoiman

periaatteen loukkaamista ja hallinnollisen toimen lailliseksi korjaamista koskevien edellytysten huomiotta jättämistä, toiseksi perusasetuksen 7 ja 8 artiklan rikkomista sekä puolustautumisoikeuksien loukkaamista, kolmanneksi perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ja 2 artiklan 12 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä tuotteiden samankaltaisuuden osalta, neljänneksi perusasetuksen 4 artiklan rikkomista ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskevaa ilmeistä arviointivirhettä, viidenneksi perusasetuksen 12 artiklan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä, kuudenneksi perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista ja seitsemänneksi harkintavallan väärinkäyttöä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 5 artiklan ja 7 artiklan 9 kohdan rikkomista, oikeusvoiman periaatteen loukkaamista ja hallinnollisen toimen lailliseksi korjaamista koskevien edellytysten huomiotta jättämistä

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

56 Kantajan mukaan asiassa Extramet II annettu tuomio estää sen, että lainvastaiseksi todettu menettely aloitettaisiin uudelleen, varsinkin kun komission tarkoituksena on muuttaa tutkimusajanjaksoa. Missään säännöksessä ei kielletä komissiota aloittamasta uuden valituksen johdosta vakiolaatuisen kalsium-metallin markkinoista uutta tutkimusmenettelyä, joka koskee uudempaa ajanjaksoa. Sitä vastoin missään säännöksessä ei anneta komissiolle oikeutta aloittaa tutkimusta uudelleen, kuten se on tehnyt nyt esillä olevassa asiassa.

57 Kantaja jakaa ensimmäisen kanneperusteensa kolmeen osaan. Ensinnäkään tutkimuksen aloittamisella uudelleen ei ole mitään oikeudellista perustaa, koska siitä ei ole säädetty perusasetuksessa. Toiseksi sillä loukataan oikeusvoiman periaatetta siten, että siinä oikeusvarmuuden periaatteen vastaisesti korjataan lailliseksi yhteisöjen tuomioistuimen pätemättömäksi toteama menettely. Kolmanneksi, vaikka yhteisön oikeudessa hyväksyttäisiin tällaista lailliseksi korjaamista koskeva periaate, tutkimuksen uudelleen aloittamista eli lailliseksi korjaamista koskevat edellytykset eivät täyty tässä asiassa.

– Kanneperusteen ensimmäinen osa: perusasetuksen 5 artiklan ja 7 artiklan 9 kohdan rikkominen

58 Kantaja väittää ensinnäkin, että komissio voi käyttää toimivaltuuksiaan polkumyynnin vastaisen menettelyn täytäntöönpanossa ainoastaan perusasetuksella tarkkaan määriteltyjen oikeussääntöjen mukaisesti ja että komissio on aloittanut tutkimuksen uudelleen ilman minkäänlaista oikeudellista perustaa. Perusasetuksessa on säännöksiä ainoastaan tutkimuksen vireillepanosta ja sen lopettamisesta. Tutkimuksen vireillepanon osalta kantaja toteaa, että komissio ei ole koskaan väittänyt, että sille olisi tehty uusi valitus, jolla perusteltaisiin uuden menettelyn aloittaminen. Sitä vastoin 14.11.1992 julkaistussa ilmoituksessa viitataan nimenomaisesti asiassa Extramet II annettuun tuomioon. PEM:n 1.7.1992 toimittama asiakirja ei ole valitus vaan muistio tutkimuksen "aloittamiseksi uudelleen".

59 Perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohta koskee kantajan mukaan ainoastaan tutkimuksen lopettamista. Nyt esillä olevassa asiassa alkuperäinen tutkimus on päättynyt tämän säännöksen mukaisesti lopullisella toimenpiteellä eli asetuksella N:o 2808/89, joka sen jälkeen on kumottu asiassa Extramet II annetulla tuomiolla.

60 Komissio ei voi kantajan mukaan vedota perusasetuksen 14 artiklaan, jossa säädetään lopullisten polkumyyntitullien uudelleentarkastelusta tilanteessa, jossa olosuhteet ovat riittävästi muuttuneet. Tämä uudelleentarkastelu koskee ainoastaan lainmukaisesti käyttöön otettuja lopullisia polkumyyntitulleja.

61 Neuvosto huomauttaa perustamissopimuksen 176 artiklan perusteella, että asetuksen N:o 2808/89 kumoaminen merkitsi ainoastaan velvollisuutta palauttaa sen nojalla kannetut tullit.

62 Neuvosto toteaa, että tutkimus aloitettiin uudelleen asiassa Extramet II annetun tuomion ja PEM:n 1.7.1992 laatiman muistion johdosta. Komissio halusi tutkimusta suorittaessaan kunnioittaa sen yhteisön tuottajan oikeuksia, joka oli tehnyt valituksen, joka sisälsi riittävästi todisteita ja jonka tämä tuottaja oli saattanut ajan tasalle tutkimuksen uudelleen aloittamista tukevalla muistiolla, johon oli liitetty selvitys vahingosta. Komissio on lisäksi pyrkinyt kunnioittamaan muiden asianomaisten osapuolten oikeuksia siten, että se on antanut niille mahdollisuuden toimittaa tietoja, jotka koskevat kalsium-metallin tuontia ja myyntiä yhteisössä, ja esittää huomautuksensa.

63 Näin ollen komissio on asianmukaisesti aloittanut tutkimuksen alusta alkaen uudelleen, koska kyseistä tutkimusta ei ole lopetettu sillä, että asetus N:o 2808/89 on kumottu. Asianomaisten osapuolten kannalta uudelleen aloitettu tutkimus on jatkunut kuten uusi tutkimus, ja se perustuu 1.7.1992 laaditulla muistiolla ajan tasalle saatettuun valitukseen ja siihen liitettyyn selvitykseen.

64 Neuvosto toteaa lisäksi perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan mukaisesti, että tutkimus lopetetaan joko sen päätökseen saattamisella tai lopullisella toimenpiteellä. Nyt esillä olevassa asiassa ei kuitenkaan ole ollut nimenomaista päätökseen saattamista koskevaa toimenpidettä. Koska yhteisöjen tuomioistuin kumosi ensimmäisen lopullisen toimenpiteen, voidaan katsoa, ettei sitä ole koskaan ollut olemassa. Tutkimus on siis voitu hyväksyttävästi aloittaa uudelleen.

— Kanneperusteen toinen osa: oikeusvoiman periaatteen loukkaaminen

65 Kantaja väittää, että komissio on aloittaessaan tutkimuksen uudelleen loukannut oikeusvoiman periaatetta ja vääristänyt asiassa Extramet II annetun tuomion sisältöä.

66 Kumotessaan asetuksen N:o 2808/89 yhteisöjen tuomioistuin ei ole ainoastaan tehnyt taannehtivasti tyhjäksi polkumyynnin vastaisen menettelyn päättävän vaiheen eli lopullisten polkumyyntitullien vahvistamisesta annetun asetuksen. Se on

todellisuudessa todennut kokonaisuudessaan pätemättömäksi komission kiirehtimän vakiolaatuisen kalsium-metallin markkinoita koskevan menettelyn ajanjaksona 1.1.1987—31.12.1987, mukaan lukien lopullisen asetuksen antamista edeltävät vaiheet. Koska pätemättömäksi toteamisen vaikutus on yleinen, tutkimusta ei ole lykätty, vaan sitä ei katsota koskaan olleenkaan. Jos komissio olisi halunnut ottaa asian uudelleen käsiteltäväkseen, sen olisi näin ollen pitänyt aloittaa uusi menettely vaadittujen muotomääräysten mukaisesti. Mikäli polkumyynti olisi jatkunut ensimmäisen tutkimuksen päättäneen, kumotun asetuksen antamisen jälkeen, uuden tutkimuksen vireillepano uuden valituksen perusteella olisi ollut ainoa hyväksyttävä menettelyä koskeva ratkaisu.

67 Kantaja katsoo, että jos komissio voisi tarvittaessa peittää toimintansa sääntöjenvastaisuuksia, menettelyt voisivat kestää vuosia ilman, että yrityksillä olisi minkäänlaista oikeusvarmuutta.

68 Neuvosto tuo esiin, että komissio on luvannut kaikille asianomaisille osapuolille, että ne voivat käyttää oikeuksiaan samoin edellytyksin kuin jos olisi aloitettu uusi menettely. Neuvosto korostaa, että *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* on julkaistu ilmoitus, että osapuolille, joita asia koskee, on lähetetty kyselylomakkeita ja että uutta viiteajanjaksoa on käytetty. Komissio on tehnyt tarkastuksia tutkimukseen osallistuneissa yrityksissä, osapuolet ovat voineet tutustua niihin asiakirjoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia, ja komissio on kuullut osapuolia, jotka ovat sitä pyytäneet.

69 Uudet lopulliset tullit, jotka otettiin käyttöön 22.10.1994 alkaen eli riidanalaisen asetuksen julkaisemista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* seuraavana päivänä, perustuivat uuteen tutkimukseen, joka koski kumotun asetuksen päiväystä myöhempää ajankohtaa. Kyseessä ei ollut asetuksen korjaaminen lailliseksi vaan toimenpiteisiin ryhtyminen kumotun asetuksen antamisen jälkeen jatkuneen polkumyynnin johdosta.

70 Neuvosto huomauttaa toissijaisesti, että kaikki kantajan väitteet perustuvat virheelliseen olettamaan, jonka mukaan tutkimus olisi "aloitettu uudelleen", kun taas komission mukaan kyseessä oli uuden tutkimuksen "vireillepano". Kantaja ei myöskään ole näyttänyt, miten tutkimuksen "vireillepanon" määritteleminen (tavalla tai toisella) olisi muuttanut tutkimuksen kulkua kantajaan nähden (asia 30/78, Distillers Company v. komissio, tuomio 10.7.1980, Kok. 1980, s. 2229, 26 kohta ja asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3187, 23 ja 24 kohta).

71 PEM ja Chambre syndicale väittävät, että polkumyynnin vastaisen hallinnollisen menettelyn aikana suurimmalla osalla toimenpiteistä, joiden pitäisi johtaa menettelyn muodollisesti päättävän päätöksen tekemiseen, ei ole oikeusvaikutuksia eikä niistä siten voi nostaa kumoamiskannetta. Näin on varsinkin menettelyn aloittamista koskevan toimenpiteen osalta. Koska kyseisistä toimenpiteistä ei voida nostaa kumoamiskannetta, niitä ei näin ollen voida kumota.

72 PEM ja Chambre syndicale huomauttavat toissijaisesti, että kumoamistuomioihin liittyvän taannehtivan vaikutuksen perusteella lainvastaisuuden toteaminen ulottuu kumotun säädöksen voimaantulopäivään. Koska nyt esillä olevassa asiassa asetuksen N:o 2808/89 voimaantulopäivä on 22.3.1989, jolloin asetus N:o 707/89 tuli voimaan, mikään ennen 22.3.1989 annettu säädös ei ole vaikuttanut asiassa Extramet II annettuun tuomioon. Tämä koskee erityisesti 26.1.1988 päivättyä ilmoitusta polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta. Yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla ei siis ole peruutettu tällä ilmoituksella aloitettua menettelyä. Tämän vuoksi komissio on voinut aloittaa tutkimuksen uudelleen tämän menettelyn yhteydessä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, Asteris ym. v. komissio, tuomio 26.4.1988, Kok. 1988, s. 2181, 30 kohta).

73 Kantaja katsoo, että PEM arvioi täysin väärin valmistelevista toimista nostetun kanteen tutkimatta jättämisen seuraukset. Oikeuskäytännössä ei ole koskaan kielletty yritystä riitauttamasta valmistelevien toimien laillisuutta lopullisista päätöksistä nostetun kumoamiskanteen yhteydessä (ks. yhdistetyt asiat C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ja C-125/85—C-129/85, Ahlström Osakeyhtiö

ym. v. komissio, tuomio 31.3.1993, Kok. 1993, s. I-1307 ja yhdistetyt asiat T-39/92 ja T-40/92, CB ja Europay v. komissio, tuomio 23.2.1994, Kok. 1994, s. II-49). Kantaja kiistää lisäksi PEM:n väitteen, jonka mukaan kumottua toimenpidettä edeltäneellä menettelyllä on edelleen oikeusvaikutuksia, koska kumoaminen tulee voimaan vasta riidanalaisen toimen antamispäivästä. Kantaja katsoo, että tällaisella ratkaisulla hyväksyttäisiin toimen korjaaminen lailliseksi kaikissa olosuhteissa ja tehtäisiin kumoamiskanteiden sisältö tyhjäksi.

— Kanneperusteen kolmas osa: hallinnollisen toimen lailliseksi korjaamista koskevien edellytysten huomiotta jättäminen

74 Kantajan mukaan komissio ei ole ottanut huomioon edellytyksiä, joilla kumottu toimi voidaan korjata lailliseksi. Vaikka oletettaisiin, että yhteisön oikeuden periaatteet eivät estä lailliseksi korjaamista, sille asetettujen edellytysten olisi pitänyt täyttyä. Näin ei kuitenkaan ole tapahtunut tässä asiassa. Ensinnäkään kysymys ei ole alasta, jolla lailliseksi korjaaminen hyväksytään. Toiseksi toimen lailliseksi korjaamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ei ole noudatettu.

75 Nyt esillä olevassa asiassa toimen korjaaminen lailliseksi ei ole mahdollista, koska yhteisöjen tuomioistuin ei kumonnut asetusta N:o 2808/89 muoto- ja menettelyseikkojen vuoksi vaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioinnissa tapahtuneiden virheiden takia. Kysymyksessä on siten kumoaminen sellaisen aineellisesti virheellisen arvioinnin vuoksi, joka on tehty yhdestä polkumyyntitullien käyttöön ottamisen oikeuttavasta perusedellytyksestä.

76 Varmasti muoto- tai menettelyvirheiden oikaisemiseen voidaan vedota. Sitä vastoin toimen korjaamista lailliseksi on vaikea hyväksyä silloin, kun aineellisia sääntöjä on rikottu. Yhteisöjen tuomioistuin ei kuitenkaan tässä asiassa tutkinut tuomiossaan muita kantajan esittämiä kanneperusteita, vaikka ne koskivat muita asetuksen aineel-

lisia edellytyksiä ja muun muassa tuotteiden samankaltaisuuden puuttumista. Näin ollen kukaan, ei edes komissio, ei voi sanoa, miten yhteisöjen tuomioistuin olisi ratkaissut muut esitetyt kanneperusteet.

77 Komissio ei ole kantajan mukaan noudattanut myöskään toimen lailliseksi korjaamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, koska se on tutkimuksen uudelleen aloittamisen jälkeen muuttanut tutkimusajanjaksoksi 1.7.1991—31.10.1992, vaikka tutkimus koski alun perin ajanjaksoa 1.1.1987—31.12.1987.

78 Kantaja katsoo, että jos tarkoituksena oli ottaa käyttöön uusia tulleja valitsemalla uusi viiteajanjakso, oli aloitettava uusi menettely.

79 Kantaja kiistää neuvoston, PEM:n ja Chambre syndicalen väitteen, jonka mukaan menettelyvirheellä ei ole ollut vaikutusta, joten se ei voi olla kumoamisperuste. Se, että komissio on aloittanut tutkimuksen uudelleen sen sijaan, että se olisi pannut vireille uuden tutkimuksen, on hyvinkin vaikuttanut kantajan asemaan. Siihen tekosyyhyn, että komissio on menetellyt samalla tavoin kuin jos uusi menettely olisi pantu vireille, ei voida vedota.

80 Kantajan mukaan on siis virheellistä väittää, ettei tutkimuksen uudelleen aloittaminen olisi ollut kantajalle vastainen menettelytapa. Uuden menettelyn vireillepano edellyttää nimittäin valituksen tekemistä. Ainoastaan PEM, joka on ainoa yhteisön tuottaja, olisi voinut tehdä valituksen. PEM ei kuitenkaan ollut tehnyt valitusta. Asian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan Ranskan Conseil de la concurrence oli juuri tuominnut 31.3.1992 PEM:n määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, ja tätä päätöstä vastaan oli vireillä valituksia, joissa kantaja väitti, että PEM oli tekemällä polkumyyntiä koskevan valituksen käyttänyt väärin määräävää markkina-asemaansa.

81 Näin ollen olisi ollut erityisen vähän edellytyksiä sille, että Péchiney tekisi välittömästi uuden valituksen, jossa se siis esittäisi Cour d'appel de Paris'lle IPS:n väitteitä tukevia seikkoja, kun ensimmäinen polkumyynnin vastainen menettely oli juuri päättynyt yhteisöjen tuomioistuimen antamaan tuomioon, jolla oli kumottu lopullinen asetus.

82 Neuvosto huomauttaa, ettei kyseessä ole kumottujen tullien laillisiksi korjaaminen, vaan uusien tullien käyttöön ottaminen riidanalaisen asetuksen voimaantulosta alkaen. Neuvosto ei ole samaa mieltä kantajan kanssa siitä, että yhteisöjen tuomioistuin ei olisi kumonnut asetusta N:o 2808/89 muoto- ja menettelyseikkojen vuoksi. Neuvoston mukaan asiassa Extramet II annetun tuomion 20 ja 21 kohdasta ilmenee selvästi, että kyseessä oli muotovirhe eikä aineellinen virhe. Vaikka aineellista säännöstä olisi rikottu, komissio on aloittanut tutkimuksen alusta asti uudelleen ja on siten voinut ottaa käyttöön uusia polkumyyntitulleja.

83 Tältä osin neuvosto toteaa, että yhteisöjen tuomioistuin ei todennut menettelyn aloittamista eikä myöskään tutkimuksen vireillepanoa pätemättömiksi, vaan se kumosi ainoastaan neuvoston menettelyn yhteydessä antaman asetuksen.

84 PEM ja Chambre syndicale selostavat, että perustamissopimuksen 176 artiklan perusteella asianomaisen toimielimen on tehtävä kumotun säädöksen oikeusvaikutukset tyhjiksi. Nyt esillä olevassa asiassa tämä vaatimus on täytetty, koska yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion jälkeen ne lopulliset ja väliaikaiset polkumyyntitullit, jotka oli kannettu, on palautettu perusasetuksen 16 artiklan mukaisesti.

85 PEM ja Chambre syndicale katsovat edellä mainitussa asiassa Asteris ym. vastaan komissio annettuun tuomioon vedoten, että säädöksen antaneen toimielimen ei pidä ainoastaan poistaa lainvastaisella säädöksellä jo aiheutettuja seurauksia. Sen pitäisi ottaa tulevassa toiminnassaan kumoamistuomio huomioon ja huolehtia siitä, ettei kumotun säädöksen tilalle aiotussa säädöksessä ole yhteisöjen tuomioistuinten toteamaa lainvastaisuutta. Nyt esillä olevassa asiassa toimivaltaiset yhteisön toimi-

elimet ovat kuitenkin huolehtineet yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täysimääräisestä täytäntöönpanosta, kun ne ovat tutkineet perusteellisesti polkumyynnin ja vahingon välistä syy-yhteyttä.

86 Menettelyvirhe on kumoamisperuste ainoastaan, jos kanteen kohteena oleva päätös olisi ilman tätä virhettä voinut olla sisällöltään erilainen (yhdistetyt asiat 209/78—215/78 ja 218/78, Van Landewyck ym. v. komissio, tuomio 29.10.1980, Kok. 1980, s. 3125, 47 kohta ja asia 150/84, Bernardi v. parlamentti, tuomio 23.4.1986, Kok. 1986, s. 1375, 28 kohta). Nyt esillä olevassa asiassa sillä, että komissio on jatkanut tutkimusta 26.1.1988 aloitetun menettelyn yhteydessä panematta uutta tutkimusta vireille, ei ole ollut minkäänlaista vaikutusta toimivaltaisten yhteisön toimielinten lopullisen päätöksen sisältöön, koska kantaja on samassa tai jopa paremmassa asemassa kuin jos komissio olisi aloittanut uuden menettelyn.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

87 Perusasetuksesta ilmenee, että polkumyynnin vastainen menettely sisältää useita vaiheita, joista yksi on tutkimus. Menettelyyn voi sisältyä yksi tai useita tutkimuksia.

88 Perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan b alakohdan mukaan menettely päättyy joko tutkimuksen päätökseen saattamisella ilman tullien määräämistä ja sitoumusten hyväksymistä perusasetuksen 9 artiklan mukaisesti tai tällaisten tullien voimassaoloajan päättyessä tai kumottaessa ne, taikka sitoumusten päättyessä perusasetuksen 14 tai 15 artiklan mukaisesti.

89 Vireillepantu tutkimus päättyy ainoastaan, jos toteutetaan lopullisia toimenpiteitä tai jos tutkimus päätetään perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan mukaisesti, ilman että menettely kuitenkaan lakkaisi olemasta vireillä.

90 Menettelyn jatkuessa perusasetuksen 16 artiklan nojalla voidaan esittää palauttamisvaatimuksia, ja tutkimus voidaan panna uudelleen vireille lopullisten toimenpiteiden uudelleentarkastelua varten.

91 Toisin kuin kantaja väittää, sitä, että perusasetuksessa ei ole erityisiä säännöksiä kumoamistuomion oikeusvaikutuksista, ei voida tulkita siten, että yhteisön toimielimiltä evättäisiin mahdollisuus aloittaa uudelleen sekä tutkimus että menettely, jonka yhteydessä kumotut lopulliset toimenpiteet on annettu. Perustamissopimuksen 176 artiklan mukaan asianomaisen toimielimen on nimittäin toteutettava tarvittavat toimenpiteet kumoamistuomion johdosta. Näin ollen sellaisen säädöksen kumoaminen, jolla päätetään useita vaiheita käsittävä hallinnollinen menettely, ei välttämättä johda riidanalaisen säädöksen antamista edeltävän koko menettelyn pätemättömäksi toteamiseen, riippumatta kumoamistuomion aineellisista tai menettelyä koskevista perusteluista (ks. vastaavasti em. asia Asteris ym. v. komissio, tuomion 30 kohta; asia C-331/88, Fedesa ym., tuomio 13.11.1990, Kok. 1990, s. I-4023, 34 kohta; asia T-38/89, Hochbaum v. komissio, tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. II-43, 13 kohta ja yhdistetyt asiat T-17/90, T-28/91 ja T-17/92, Camara Alloisio ym. v. komissio, tuomio 15.7.1993, Kok. 1993, s. II-841, 79 kohta).

92 Näiden periaatteiden valossa kantajan pääasiallisesti puoltama ratkaisu, jossa polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annetun asetuksen kumoamisesta päätellään, että koko asetuksen antamista edeltävä hallinnollinen menettely olisi kumoamisen väistämättömänä seurauksena todettu pätemättömäksi, on oikeudellisesti virheellinen.

93 Arvioitaessa, onko kantajan esittämä kanneperuste hyväksyttävissä, on määriteltävä yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Extramet II antamassaan tuomiossa toteaman lainvastaisuuden seuraukset. Tältä osin on syytä huomauttaa, että yhteisön toimielimen on kumoamistuomiota noudattaakseen ja pannakseen sen täysimääräisesti

täytäntöön noudatettava perustamissopimuksen 176 artiklan mukaisesti paitsi tuomion tuomiolauselmaa, myös sen antamiseen johtaneita ja sitä tarvittavalla tavalla tukevia perusteluja (em. asia Asteris ym. v. komissio, tuomion 27 kohta).

94 Asiassa Extramet II antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin kumosi asetuksen N:o 2808/89 sillä perusteella, että yhteisön toimielimet eivät olleet todellisuudessa tutkineet, oliko yhteisön tuottaja eli PEM itse myötävaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon kieltäytymällä myymästä tuotetta, eivätkä ne olleet näyttäneet toteen, ettei vahinko perustunut Extramet-yhtiön väittämiin seikkoihin. Yhteisöjen tuomioistuin päätteli näistä toteamuksista, etteivät yhteisön toimielimet olleet määritelleet vahinkoa asianmukaisesti (tuomion 19 kohta). Näin ollen yhteisöjen tuomioistuimen toteama lainvastaisuus ei vaikuta tutkimusta edeltäneisiin alustaviin toimenpiteisiin ja muun muassa perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisen menettelyn aloittamiseen.

95 Tästä seuraa, että komissio saattoi hyväksyttävästi aloittaa menettelyn uudelleen kaikkien niiden menettelyä koskevien asiakirjojen perusteella, joihin yhteisöjen tuomioistuimen toteama pätemättömyys ei ollut vaikuttanut, eli PEM:n heinäkuussa 1987 tekemän valituksen, neuvoa-antavan komitean kuulemisen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen perusteella suorittaakseen tutkimuksen samasta viiteajanjaksosta kuin asetuksessa N:o 2808/89 (joka kumottiin asiassa Extramet II annetulla tuomiolla) oli otettu huomioon, tutkimuksen rajoittuessa sen selvittämiseen, oliko PEM kieltäytymällä myymästä tuotetta itse myötävaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Koska komissio kuitenkin päätti suorittaa uuden tutkimuksen, joka koski toista viiteajanjaksoa, on tutkittava, onko käsiteltävässä asiassa noudatettu perusasetuksesta ilmeneviä edellytyksiä.

96 Aluksi on todettava, että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta määriteltäessä polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä vahingon toteamiseksi huomioon otettava ajanjakso (asia C-121/86, Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai

Naftiliakon ym. v. neuvosto, tuomio 28.11.1989, Kok. 1989, s. 3919, 20 kohta ja asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 86 kohta).

97 Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että sellaisten seikkojen olemassaolo, jotka osoittavat yhteisön tuotannonalalle vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä harjoitettavan, on polkumyyntiä koskevan yhteisön toimen ja erityisesti tutkimuksen vireillepanon välttämätön ja riittävä aineellinen edellytys.

98 Nyt esillä olevassa asiassa komissio ei voinut minkään seikan perusteella olettaa, että polkumyyntiä olisi lakattu harjoittamasta tai että yhteisön tuotannonalalle ei enää aiheutuisi vahinkoa. Sitä vastoin komissio sai PEM: ltä muistion, jossa tuettiin tutkimuksen panemista uudelleen vireille, sekä selvityksen yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioinnista. PEM on 1.7.1992 päivätyssä selvityksessään saattanut ajan tasalle heinäkuussa 1987 tekemäänsä valitukseen sisältyneet tiedot ja toimittanut yksityiskohtaisen analyysin eri seikoista, joihin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen perustuu, eli markkina-arvosta ja vientihinnasta, hintavertailusta, polkumyyntimarginaalista ja vahingosta ajanjaksona vuodesta 1987 joulukuuhun 1991 eli viimeisimmästä ajanjaksosta, josta oli käytettävissä numeerisia tietoja.

99 Koska alkuperäistä menettelyä ei ollut todettu pätemättömäksi asiassa Extramet II annetulla tuomiolla ja koska polkumyynnin harjoittaminen vain jatkui, komissio ei ole ylittänyt harkintavaltaansa päättäessään jatkaa jo vuonna 1989 aloitettua menettelyä ja suorittaessaan uuden tutkimuksen toisen viiteajanjakson perusteella.

100 Näin ollen kantajan esittämä kanneperuste, jonka mukaan komissio on aloittaessaan tutkimuksen uudelleen toiminut ilman oikeudellista perustaa, loukannut oikeusvoiman periaatetta, vääristänyt yhteisöjen tuomioistuimen tuomion sisällön ja joka tapauksessa jättänyt noudattamatta hallinnollisten toimien laillisiksi korjaamista koskevia edellytyksiä, on perusteeton.

101 Lisäksi on todettava, että tutkimusajanjakson muuttamisella ei ole loukattu IPS:n oikeuksia, jotka se perustaa menettelyn aloittamiseen vuonna 1989. Komissio nimittäin ilmoitti IPS:lle aikomuksestaan aloittaa tutkimus uudelleen ja kehotti sitä 17.7.1992 esittämään huomautuksensa vahingon osalta. Komissio antoi myös 14.10.1992 IPS:lle tiedoksi PEM:n toimittaman selvityksen vahingosta ja kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa ilmoitti menettelyn jatkamisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 14.11.1992 julkaistussa ilmoituksessa, jossa se mainitsi tuotteen ja asianomaiset maat, esitti yhteenvedon saaduista tiedoista ja täsmensi, että sille olisi ilmoitettava kaikki tarvittavat tiedot. Komissio ilmoitti asiasta virallisesti viejille ja tuojille, joita asia tunnetusti koski, ja asetti lisäksi määräajan, jossa asianomaiset osapuolet saattoivat ilmoittaa näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla suullisesti kuulluksi. Lopuksi on todettava, että väliaikaisen asetuksen perusteluosan 4—7 kohdasta ilmenee selvästi, että tutkimus koski samalla sekä polkumyyntiä että vahinkoa ja että tutkimusajanjakso kattoi ajanjakson 1.7.1991—31.10.1992.

102 Näin ollen ensimmäinen kumoamisperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 7 ja 8 artiklan rikkomista

103 Kantaja jakaa toisen kanneperusteen kolmeen osaan. Ensimmäinen osa koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista: PEM:n 1.7.1992 toimittama selvitys vahingosta on annettu kantajalle tiedoksi vasta 14.10.1992. Toinen osa koskee perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkomista ja saman asetuksen 8 artiklan noudattamatta jättämistä: komissio ei ole toimittanut edelleen kantajalle tiettyjä PEM:n jättämiä asiakirjoja. Kanneperusteen kolmas osa koskee perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista: komissio on kieltäytynyt antamasta kantajalle tiedoksi tiettyjä olennaisia seikkoja, jotka olisivat olleet välttämättömiä asianmukaisten huomautusten tekemiseksi.

Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista annettaessa PEM:n 1.7.1992 toimittama selvitys myöhässä tiedoksi

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

104 Kantaja tuo esiin, että 10.7.1992, jolloin sille ilmoitettiin tutkimuksen aloittamisesta uudelleen, ja 18.11.1992, jolloin se sai vahvistuksen tästä tiedosta, kun *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistiin sitä koskeva ilmoitus, välisenä aikana kului kolme kuukautta, joiden aikana komissio ei kunnioittanut kantajan puolustautumisoikeuksia. Kantaja sai 10.7.1992 sattumalta tietää PEM:n 1.7.1992 toimittaman vahinkoa koskevan selvityksen olemassaolosta. Silti sitä kehotettiin esittämään huomautuksensa vahingon osalta ennen 17.8.1992 ilman, että kyseistä selvitystä olisi annettu sille tiedoksi. Tämä asiakirja lähetettiin kantajalle lopulta vasta 14.10.1992 eli sen omien huomautusten jättämisen jälkeen.

105 Asiassa ei ole kantajan mukaan kyse siitä, edellyttääkö tutkimuksen "aloittaminen uudelleen" kontradiktorista vaihetta. Kantaja katsoo, että vaikka neuvoston, PEM:n ja Chambre syndicalen väite, jonka mukaan vuonna 1989 aloitettua tutkimusta ei ole päätetty, olisikin oikea, siitä olisi johdonmukaisesti pitänyt seurata, että tutkimuksen vireillepanoa edeltävää vaihetta ei enää olisi tarvittu. Siten olisi oltu perusasetuksen 7 artiklassa tarkoitetussa toisessa vaiheessa. Näin ollen menettelyn olisi kantajan mukaan pitänyt tutkimuksen uudelleen aloittamisesta lähtien olla kontradiktorinen.

106 Neuvosto huomauttaa, että komissio kehotti kantajaa 17.7.1992 päivätyllä kirjeellään eli kaksi kuukautta ennen ilmoituksen julkaisemista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* esittämään mahdolliset huomautuksensa kyseisen tuotteen tuonnilla aiheutetusta vahingosta ja että kantaja vastasi 14.8.1992 päivätyllä kirjeellä. Neuvosto tuo lisäksi esiin, ettei kantaja väitä, ettei se olisi voinut laatia huomautuksiaan PEM:n 1.7.1992 päivätystä selvityksestä. Neuvosto muistuttaa, että kantaja toimitti huomautuksensa 23.12.1992 komissiolle osoitetulla kirjeellään.

107 Kysymystä siitä, onko komission jatkettava tutkimusta, ei neuvoston mukaan tarvitse selvittää kontradiktorisessa menettelyssä, koska tutkimuksen tarkoituksena on määrittää, täyttyvätkö polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden edellytykset. Oikeuskäytännöstä ilmenee (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639), että tutkimuksen uudelleen aloittaminen ei ole kannekelpoinen toimi, koska se ei vaikuta kyseisten osapuolten asemaan.

108 PEM ja Chambre syndicale väittävät, että jos kantaja olisi esittänyt oman tulkintansa muun muassa syy-yhteydestä se olisi mahdollisesti voinut toivoa välttävänsä tutkimuksen uudelleen aloittamisen. Kantaja on kuitenkin komission 17.7.1992 päivättyyn kirjeeseen sisältyneestä nimenomaisesta kehotuksesta huolimatta edelleen kieltäytynyt esittämästä huomautuksiaan vahingon osalta ennen tutkimuksen uudelleen aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemista 14.11.1992. Kantaja on siten luopunut vastustamasta tätä uudelleen aloittamista. Sillä, ettei PEM:n 1.7.1992 päivättyä selvitystä ole annettu tiedoksi, ei näin ollen ole loukattu kantajan puolustautumisoikeuksia.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

109 Komission 17.7.1992 päivätty kirje on kaksiosainen. Ensinnäkin siinä ilmoitetaan kantajalle, että tutkimus aloitetaan lain nojalla uudelleen lopullisen asetuksen N:o 2808/89 kumoamisesta asiassa Extramet II annetun tuomion jälkeen, ja toiseksi kantajaa kehotetaan esittämään huomautuksensa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon osalta.

110 Kirjeen ensimmäisestä osasta on todettava, että kantaja on voinut 14.8. ja 21.8.1992 päivätyissä kirjeissään ilmoittaa pitävänsä komission väitettä perusteettomana. Tältä osin, kuten kantaja myönsi istunnossa vastatessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, PEM:n 1.7.1992 päivätyn, mitä suurimmassa määrin teknisen selvityksen sisältöä ei ollut välttämätöntä tuntea eikä se estänyt

kantajaa esittämästä näkökantaansa siitä, onko komissiolla ollut oikeus aloittaa tutkimus uudelleen. Näin ollen sillä, että PEM:n selvitys toimitettiin edelleen kantajalle 14.10.1992, ei loukattu sen menettelyllisiä oikeuksia.

111 Kyseisen 17.7.1992 päivätyn kirjeen toisesta osasta on todettava, että kantaja on voinut ainakin 17.7.1992 lähtien ja joka tapauksessa 14.10.1992 lähtien, jolloin se sai PEM:n 1.7.1992 päivätyn selvityksen, eli kuukautta ennen polkumyynnin vastaista menettelyä koskevan ilmoituksen julkaisemista 14.11.1992 esittää näkökantansa tutkimuksen uudelleen aloittamista koskevien aineellisten edellytysten olemassaolosta, minkä se tekikin ensimmäisen kerran 23.12.1992, ja tämän jälkeen se saattoi esittää kantansa koko hallinnollisen menettelyn ajan neuvoa-antavan komitean kuulemiseen saakka.

112 Tämän vuoksi kantajan menettelyllisiä oikeuksia ei ole loukattu sillä, että PEM:n 1.7.1992 jättämä selvitys on toimitettu edelleen kantajalle 14.10.1992.

113 Asiakirja-aineistosta ei myöskään ilmene, että kantaja olisi pyytänyt kirjallisesti komissiolta tietoa PEM:n 1.7.1992 päivätystä kirjeestä, vaikka se oli saanut tietää sen olemassaolosta jo 19.7.1992. Koska tällaista perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä ei ole tehty, komissiolla ei ole kyseisen säännöksen perusteella ollut velvollisuutta saattaa kirjeen sisältöä kantajan tietoon.

114 Näin ollen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Kanneperusteen toinen osa, joka koskee ensinnäkin perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkomista siltä osin kuin komissio ei ole toimittanut edelleen kantajalle tiettyjä PEM:n esittämiä asiakirjoja ja toiseksi perusasetuksen 8 artiklan rikkomista

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

115 Kantaja väittää, että komissio on arvioinut virheellisesti tiettyjen asiakirjojen luottamuksellisuutta.

116 Tämän virheen vuoksi komissio on seuraavaksi perusteettomasti kieltäytynyt antamasta seuraavia asiakirjoja tiedoksi:

— PEM:n 19.8.1993 komissiolle osoittama kirje, johon on liitetty PEM:n 19.8.1993 asianajajalleen Rambaud'lle osoittama kirje, PEM:n edustajan Plassen vierailusta kantajan tehtaalle 17.8.1993 laadittu pöytäkirja, jonka kantajayhtiön toimitusjohtaja oli varmentanut, ja viisi kirjettä PEM:n ja kantajan välisestä kirjeenvaihdosta 10.—17.8.1993;

— PEM:n 11.8.1993 komissiolle osoittama kirje, johon oli liitetty kantajan 4.8.1993 päivätty kirje PEM:lle;

— PEM:n 5.8.1993 komissiolle osoittama kirje, johon oli liitetty 13 kirjettä PEM:n ja kantajan välisestä kirjeenvaihdosta 26.4—4.8.1993;

— PEM:n 5.8.1993 komissiolle osoittamaan kirjeeseen liitetty selvitys PEM:n La Roche de Ramen tehtaalla suoritetusta teknisestä työstä.

117 PEM toimitti kaikki nämä asiakirjat vähitellen tutkimuksen aikana ilman, että kantajalle olisi missään vaiheessa annettu siitä tietoa ja ilman, että perusasetuksen 8 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset olisivat täyttyneet. Kantaja sai vasta 29.9.1993 tietää, että asiakirjoihin oli liitetty joitakin luottamuksellisia asiakirjoja. Kantaja oli silloin pyytänyt useaan otteeseen näiden asiakirjojen tiedoksi antamista.

118 Kantaja korostaa, että perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdan b alakohdasta ilmenevän säännön vastaisesti kyseisiin asiakirjoihin ja erityisesti PEM:n 5.8.1993 päivättyyn, sen La Roche de Ramen tehtaalla suoritettua teknistä työtä koskevaan komissiolle osoitettuun kirjeeseen, PEM:n sisäisiin selvityksiin sekä PEM:n 19.8.1993 päivättyyn Rambaud'lle osoitettuun kirjeeseen ei ollut liitetty tietoja koskevaa yhteenvetoa, joka ei ole luottamuksellinen.

119 Varsinkaan 5.8.1993 päivätyn kirjeen osalta ei voida katsoa, että sen viisi johdantoriviä olisivat perusasetuksessa tarkoitettu yhteenveto, joka ei ole luottamuksellinen, kun kyseessä oleva asiakirja oli 18 sivua sisältävä tekninen selvitys.

120 Vaikka oletettaisiin, että tätä teknistä selvitystä tai sen tiettyjä osia ei olisi voitu esittää yhteenvetona, joka ei olisi ollut luottamuksellinen, puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen edellyttää joka tapauksessa, että kyseiseen kirjeeseen olisi liitetty luettelo PEM:n komissiolle toimittamista liitteistä, joihin olisi lisätty maininta "luottamuksellinen, ei annettu tiedoksi".

121 Lisäksi tämän teknisen selvityksen tiedoksi antaminen kantajalle oli kantajan peräänantamattomuuden tulos, eikä se täyttänyt mitään vaadituista edellytyksistä päiväyksen, lähettäjän eikä sisällönkään osalta.

122 Kantaja sai teknisen selvityksen useita pyyntöjä sekä komissiolle että PEM:lle ja sen asianajajalle esitettyään lopulta vasta 21.5.1994 eli päivänä, jolloin sille väliaikaista asetusta koskevien huomautusten esittämistä varten asetettu määräaika päättyi. Kantajan piti siis voimakkaasti vaatia komissiolta muutaman päivän ylimääräistä määräaikaa, mikä selittää sen, että sen kirjelmä on jätetty 27.5.1994.

123 Kantaja toteaa lähettäjästä, että vaikka tiedoksiantovelvollisuus kuuluu komissiolle, lopulta nimenomaan PEM on asianajajansa kiellosta huolimatta suostunut antamaan sille asiakirjan. Komissio ei siis ole millään tavoin suorittanut tehtäväänsä arvioida objektiivisesti, ovatko asiakirjat luottamuksellisia vai eivät.

124 Toimitettujen tietojen sisällön osalta kantaja väittää, että sille ei ilmoitettu kolmea erittäin luottamuksellista seikkaa: tehtaan uunin piirustuksia, juoksutteista lankaa koskevaa kirjeenvaihtoa ja paikallisen käsityöläisen laskua.

125 Kantaja katsoo, että teknisen selvityksen tiedoksi antaminen oli nyt esillä olevassa asiassa olennaista, koska sen perusteella olisi ollut mahdollista arvioida, miten suuriin ponnistuksiin PEM todellisuudessa oli ryhtynyt kyetäkseen toimittamaan kantajalle tuotetta.

126 Neuvosto huomauttaa, että kantaja on tiennyt asiakirjojen olemassaolosta, koska se on esittänyt niistä kannekirjelmänsä liitteessä 53 luettelon, jonka komissio oli antanut sille tiedoksi.

127 Niiden asiakirjojen perusteella, jotka eivät ole luottamuksellisia, kantaja on saanut riittävästi tietoa asiakirjojen sisällöstä voidakseen käyttää puolustautumisoikeuksiaan. Neuvoston mukaan 5.8.1993 päivätty tekninen selvitys annettiin kantajalle

tiedoksi 21.5.1994 kolmea erittäin luottamuksellista seikkaa lukuun ottamatta eli La Roche de Ramen tehtaan uunin piirustuksia, juoksutteista lankaa koskevaa kirjeenvaihtoa ja paikallisen käsityöläisen laskua, joista ei olisi voitu esittää yhteenvetoa tavalla, joka ei ole luottamuksellinen. Kantaja on toisaalta esittänyt huomautuksensa teknisestä selvityksestä 27.5.1994 päivätyssä kirjelmässään esittäessään huomautuksensa väliaikaisten tullien käyttöön ottamista koskevasta asetuksesta.

128 Kantaja ei toisaalta kiistä asiakirjojen luottamuksellisuutta viejiin ja muihin maahantuojiin nähden.

129 PEM ja Chambre syndicale yhtyvät neuvoston väitteisiin.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

130 Kantaja arvostelee komissiota ensinnäkin siitä, että se on virheellisesti katsonut ainakin kantajaan nähden luottamuksellisiksi tiettyjä asiakirjoja, ja toiseksi siitä, ettei se ole antanut kantajalle tiettyjä asiakirja-aineistoon sisältyviä asiakirjoja tiedoksi, ja väittää tietojensaantia koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta, että komissio on viivytellyt antaessaan sille tiedoksi tiettyjä luottamuksellisia asiakirjoja eikä ole toimittanut sille tietyistä luottamuksellisista asiakirjoista otetta tai yhteenvetoa, joka ei olisi luottamuksellinen.

131 Nämä kolme väitettä koskevat ennen kaikkea neljää asiakirjaa, jotka on esitetty komission kantajalle lähettämässä luottamuksellisia asiakirjoja koskevassa luettelossa ja jotka on mainittu edellä 116 kohdassa.

132 On todettava, että kantaja ei väitä, etteivät nämä asiakirjat olleet luottamuksellisia kolmansiin nähden. Se ainoastaan korostaa, etteivät ne olleet luottamuksellisia siihen itseensä nähden.

133 Sen osalta, että tiettyjä asiakirjoja ei annettu tiedoksi tai että ne annettiin tiedoksi liian myöhään ja ettei luottamuksellisiksi katsotuista asiakirjoista laadittu versiota, joka ei olisi ollut luottamuksellinen, on erotettava ensinnäkin asiakirjat, jotka mainittiin komission kantajalle toimittamassa luettelossa ja jotka olivat kantajan käytettävissä, ja toiseksi asiakirjat, jotka siitä huolimatta, että ne mainitaan IPS:lle toimitetuissa luetteloissa, eivät olleet sen käytettävissä.

134 Kantajan käytettävissä olivat seuraavat asiakirjat: Plassen vierailusta IPS:n tehtaalle 17.8.1993 laadittu pöytäkirja, PEM:n 19.8.1993 komissiolle osoittamaan kirjeeseen liitetyt viisi kirjettä PEM:n ja IPS:n välisestä kirjeenvaihdosta 10.—17.8.1993, IPS:n 4.8.1993 PEM:lle osoittama kirje, joka on PEM:n 11.8.1993 komissiolle osoittaman kirjeen liitteenä, PEM:n 5.8.1993 komissiolle osoittamaan kirjeeseen liitetyt 13 kirjettä ja IPS:n 19.11.1992 PEM:lle osoittama kirje.

135 Koska komissio katsoi nämä asiakirjat luottamuksellisiksi ja toimitti niistä luettelon kantajalle ja koska kantajalla oli näistä kirjeistä alkuperäiset kappaleet tai jäljennös, komissiolla ei ollut velvollisuutta antaa tiedoksi jäljennöstä näistä asiakirjoista eikä laatia niistä versiota, joka ei olisi luottamuksellinen ainakaan kantajaan nähden. Komissio on nimittäin toimittaessaan luettelon PEM:n komissiolle esittämistä PEM:n ja kantajan välisistä kirjeistä antanut kantajalle mahdollisuuden esittää näkökantansa asianmukaisesti ja käyttää täysimääräisesti menettelyllisiä oikeuksiaan.

136 Komission oli perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti pyydettävä PEM:ltä versio, joka ei olisi luottamuksellinen, jollei tällaisen yhteenvedon laatiminen ollut mahdollista, niistä asiakirjoista, jotka eivät olleet kantajan käytettävissä, eli PEM:n 19.8.1993 asianajajalleen Rambaud'lle osoittamasta kirjeestä, PEM:n 5.8., 11.8. ja

19.8.1993 komissiolle osoittamista saatekirjeistä ja PEM:n 5.8.1993 päivätystä kirjeestä sen La Roche de Ramen tehtaalla suoritetusta teknisestä työstä.

137 Sillä, että yhteenvetoa, joka ei olisi luottamuksellinen, ei ole annettu tiedoksi, loukataan menettelyllisiä oikeuksia siinä määrin, että riidanalainen asetus voidaan sillä perusteella kumota, kuitenkin ainoastaan siinä tapauksessa, että kantaja ei ole saanut riittävästi tietoa kyseisen asiakirjan tai kyseisten asiakirjojen olennaisesta sisällöstä eikä tästä syystä ole voinut asianmukaisesti esittää näkökantaansa niiden oikeellisuudesta tai merkityksestä.

138 Näin ei kuitenkaan ole nyt esillä olevassa asiassa.

139 Kantaja ei ole osoittanut perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti komissiolle kirjallista hakemusta, jossa se olisi pyytänyt erityisesti PEM:n 5.8., 11.8. ja 19.8.1993 komissiolle osoittamien kirjeiden tiedoksiantoa. Tämän vuoksi komissiolla ei ole ollut velvollisuutta niiden toimittamiseen. Kantaja onkin 5.10.1993 päivätyssä kirjeessään todennut, että se oli tutustunut PEM:n komissiolle toimittamien asiakirjojen luetteloon ja että osa näistä asiakirjoista oli sen käytettävissä, koska kyse oli sen ja PME:n välisestä kirjeenvaihdosta. Kantaja on siten rajoittanut komission luottamuksellisia asiakirjoja koskevan tiedoksisaantipyyntönsä seuraaviin kolmeen asiakirjaan: PEM:n 19.8.1993 Rambaud'lle osoittamaan kirjeeseen, Plassen vierailusta kantajan luona 17.8.1993 laadittuun pöytäkirjaan ja PEM:n 5.8.1993 komissiolle osoittamaan kirjeeseen, joka koski PEM:n La Roche de Ramen tehtaallaan suorittamaa teknistä työtä.

140 Komissio vahvisti lisäksi istunnossa vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin, että PEM:n 5.8., 11.8. ja 19.8.1993 komissiolle osoittamat kirjeet olivat pelkkiä kantajan ja PEM:n väliseen kirjeenvaihtoon liittyneitä saatekirjeitä. Näin ollen vaikka oletettaisiinkin, että komission olisi pitänyt antaa nämä asiakirjat tiedoksi ilman tästä esitettyä kirjallista hakemusta, kantajan menettelyllisiä oikeuksia ei ole loukattu tässä asiassa sillä, että tiedoksiantoa ei ole tapahtunut.

141 Kantaja itse myönsi istunnossa, että PEM:n 19.8.1993 asianajajalleen osoittama kirje on selvästi luottamuksellinen, kun otetaan huomioon yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 155/79, AM & S Europe vastaan komissio, 18.5.1982 antama tuomio (Kok. 1982, s. 1575, 21—23, 25 ja 28 kohta), joka koski asianajajan ja asiakkaan väliselle kirjeenvaihdolle annettua suojaa.

142 PEM:n 5.8.1993 laatima selvitys La Roche de Ramen tehtaalla suoritetusta teknisestä työstä voitaisiin perustellusti katsoa perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitetuksi luottamukselliseksi asiakirjaksi, koska se sisältää luottamuksellisia tietoja PEM:n valmistusmenetelmistä. On kuitenkin todettava, että komissio ei ole täyttänyt tietojen antamista koskevia velvollisuuksiaan. Ensinnäkin se vastasi huomattavan myöhään kantajan lainmukaisiin hakemuksiin. Tämän jälkeen se ei toimittanut kyseisestä kirjeestä todellista yhteenvetoa, joka ei olisi ollut luottamuksellinen. Se ei myöskään ole näyttänyt pyrkineensä tarvittavissa määrin saamaan kyseistä asiakirjaa annetuksi tiedoksi versiona, joka ei olisi luottamuksellinen. PEM päätti lopulta kantajan eikä komission pyynnöstä toimittaa IPS:lle riidanalaisen asiakirjan 21.5.1994.

143 Kantaja on kuitenkin kaikista näistä sääntöjenvastaisuuksista huolimatta voinut esittää huomautuksensa ajoissa 27.5.1994 eli ennen riidanalaisen asetuksen antamista. Näin ollen kyseiset säännönvastaisuudet eivät ole estäneet kantajaa esittämästä näkökantaansa asiakirjan oikeellisuudesta tai merkityksestä.

144 Kolmea PEM:n 5.8.1993 laatimaan tekniseen selvitykseen sisältyvää luottamuksellista seikkaa eli PEM:n uunin piirustuksia, juoksutteista lankaa koskevaa kirjeenvaihtoa ja paikallisen käsityöläisen laskua ei ole ilmoitettu kantajalle eikä niistä ole laadittu yhteenvetoa kantajaa varten, ja on todettava ensinnäkin, ettei kantaja kiistä niiden luottamuksellisuutta, ja toiseksi, ettei se kiistä myöskään sitä, etteikö olisi mahdotonta laatia yhteenvetoa, joka ei olisi luottamuksellinen, kuten komissio on väittänyt. Kantaja ei väitä, etteikö sillä olisi ollut mahdollisuutta esittää näkökantaansa teknisestä selvityksestä sen vuoksi, ettei näitä kolmea luottamuksellista seikkaa ole annettu tiedoksi.

145 Näin ollen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista siltä osin kuin komissio on kieltäytynyt antamasta kantajalle tiedoksi tiettyjä asianmukaisten huomautusten tekemiseksi olennaisia tietoja

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

146 Kantaja väittää, ettei sillä ole ollut mahdollisuutta riitauttaa tiettyjä riidanalaisten tullien käyttöön ottamisen perustelemiseksi välttämättömiä seikkoja. Koko tutkimuksen ajan se on todennut virheellisiksi joitakin komission polkumyyntitullien käyttöön ottamiseksi hyväksymiä seikkoja, muun muassa Yhdysvaltojen valitsemisen viitemaaksi ja PEM:n tuotantokapasiteetin vajaakäytön, ilman että sillä olisi missään vaiheessa ollut käytettävissään niitä seikkoja, joihin komissio on perustanut ratkaisunsa. Kantaja katsoo, että sen menettelyllisiä oikeuksia olisi loukattu, vaikka se olisi muodollisesti voinut esittää näkökantansa asian riidanalaisista seikoista.

147 Kantaja on useaan otteeseen pyytänyt komissiota osoittamaan, minkä asiakirjojen perusteella se on katsonut Yhdysvallat viitemaaksi, kun asiakirja-aineistossa ei ole tästä mitään mainintaa. Tältä osin kantaja ei arvostele komissiota siitä, että se on evännyt tietojensaantipyynnön, vaan siitä, ettei se ole toimittanut kantajalle tietoja, joiden perusteella Yhdysvallat on valittu viitemaaksi. Nämä perustelut olisivat kantajan mukaan olleet sitäkin tärkeämpiä, koska komissio on hyväksyessään laskentaperustaksi Yhdysvaltojen hinnat päätynyt kohtuuttomiin marginaaleihin ja polkumyyntitulleihin, jotka saattoivat ainoastaan lujittaa yhteisön tuottajan monopoliasemaa. Kantaja on jo ensimmäisen tutkimuksen yhteydessä kyseenalaistanut tämän maan valinnan ja pyytänyt, että kalsium-metallin laskennallinen arvo otettaisiin huomioon.

148 Kantaja väittää, että komissio olisi voinut joko antaa sille tiedoksi amerikkalaisen tuottajan asiakasluettelon, jotta se olisi voinut tarkistaa, minkä tyyppistä tuotetta se jälleenmyy, tai ilmoittaa sille sellaisenaan myydyn tuotteen myyntimäärät juoksutteisen langan myyntiin verrattuna. Tämä viimeksi mainittu seikka ei yksinään olisi aiheuttanut luottamuksellisuuteen liittyvää ongelmaa, ja sen avulla IPS olisi voinut tarkistaa, voitiinko Yhdysvaltojen markkinat valita viitemarkkinoiksi kuten komissio väitti.

149 Kantaja väittää samoin todenneensa tutkimuksen aikana virheellisiksi PEM:n tuotantokapasiteetin käyttöasteen, joka on kantajayrityksen mukaan vakiintunut hieman yli 50 prosenttiin. Tältä osin kantaja on tutkimuksen aikana saanut tietää, että todellisuudessa PEM ei ole kyennyt toimittamaan tavaraa tietyille asiakkaille.

150 Kantajan mielestä neuvosto ei voi moittia kantajaa siitä, ettei se ole esittänyt mitään lukuja osoittaakseen komission määrittämän 50 prosentin käyttöasteen virheelliseksi. Komission olisi nimittäin pitänyt antaa sille tiedot, joiden perusteella se olisi voinut osoittaa tehneensä oikean arvion huomioon otetuista seikoista.

151 Komissio ei ole kantajan mukaan antanut minkäänlaista tietoa PEM:n ponnistuksista ja investoinneista, joihin se sanojensa mukaan on ryhtynyt kyetäkseen toimittamaan tuotetta kantajalle. Kantaja ihmettelee siis, miten komissio on itse voinut todeta, että PEM oli esittänyt riittävästi näyttöä laitteistoihin tehdyistä investoinneista, kun otetaan huomioon, että nämä tiedot ovat teknisiä eikä komissiolla ole siitä syystä pätevyyttä arvioida niitä.

152 Neuvosto väittää, että kantajan asianajajan ja komission 12.8.1993—22.8.1994 käymä kirjeenvaihto osoittaa, että kantaja on tosiaankin riitauttanut mainitsemansa seikat.

153 Neuvosto toteaa lisäksi, että komission on annettava tiedoksi ainoastaan asianomaisen osapuolen pyytämät seikat ja silloinkin ainoastaan, jos niillä on merkitystä sen puolustautumisen kannalta ja jos pyyntöön voidaan suostua loukkaamatta luottamuksellisuuden periaatetta. Kantajaa on joka tapauksessa todellisuudessa kuultu kontradiktorisessa menettelyssä sen puolustautumisen kannalta merkityksellisistä seikoista.

154 PEM ja Chambre syndicale muistuttavat viitemaan osalta siitä, että tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevaa perusasetuksen 8 artiklaa sovelletaan myös viitemaan yritysten toimittamiin tietoihin. On selvää, että normaaliarvon määrittämiseen käytetyt tiedot ovat pääasiallisesti luottamuksellisia.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

155 Asiassa on tutkittava, onko kantajalle ilmoitettu riittävän täsmällisesti ne tosiseikat ja harkintaperusteet, joiden nojalla aiottiin ehdottaa, että Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa otettaisiin käyttöön lopulliset toimenpiteet.

156 Kantaja on tutustunut viisi kertaa eli 27.4.1993, 4.10.1993, 17.5.1994, 8.7.1994 ja 26.7.1994 niihin komission asiakirjoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia.

157 Tämän jälkeen komissio on 11.8.1994 päivätyllä kirjeellään (kannekirjelmän liite 115), joka on toimitettu perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, ilmoittanut kantajan asianajajalle pääasialliset seikat ja perustelut, joiden nojalla aiottiin ehdottaa lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamista Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa.

158 Yhdysvaltojen valitsemisesta viitemaaksi on todettava, että komissio on väliaikaisen asetuksen 12—18 perustelukappaleessa esittänyt yksityiskohtaisesti ne syyt, joiden vuoksi se piti Yhdysvaltoja perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla asianmukaisena ja kohtuullisena valintana.

159 Riidanalaisen asetuksen 15. perustelukappaleessa tuodaan puolestaan esiin, että yhteisön toimielimet ovat tutkineet arvostelut, joita IPS oli esittänyt viitemaan valinnasta huomioon otetun amerikkalaisen tuottajan myynnin edustavuuden ja tuotteiden samankaltaisuuden osalta.

160 Näin ollen kantaja on saanut komissiolta riittävät tiedot niistä perusteista, joiden vuoksi Yhdysvallat oli valittu viitemaaksi.

161 Ainoa asia, josta komissiota voitaisiin arvostella, on se, ettei se ole toimittanut kantajalle todisteita, jotka osoittaisivat amerikkalaisen tuottajan kalsium-metallin myynnin edustavuuden laskettaessa normaaliarvoa sen kotimarkkinoilla.

162 Tämän tuottajan kotimarkkinoilla myymiä määriä koskevat tiedot ovat kuitenkin luottamuksellisia, mitä kantaja ei ole kiistänyt. Komissiolla ei siten ole ollut velvollisuutta antaa niitä kantajalle tiedoksi.

163 Komissio ei ole voinut turvautua myöskään kahteen muuhun kantajan esittämään tiedoksiantotapaan (ks. edellä 148 kohta), koska se ei ollut koskaan aikaisemmin ehdottanut niitä.

164 Lisäksi on syytä todeta, että se, että kantajalle olisi toimitettu amerikkalaisen tuottajan asiakasluettelo, jotta tämä olisi voinut tarkistaa, minkälaisia tuotteita se jälleenmyy, olisi merkinnyt luottamuksellisten tietojen tiedoksiantoa, minkä kantaja itsekin myöntää.

165 Kantaja ei toisaalta ole näyttänyt, ettei se saadessaan tietää amerikkalaisen tuottajan sellaisenaan myytyä tuotetta koskevat myyntimäärät juoksutteisen langan myyntiin nähden olisi epäsuorasti saanut tietää kyseisen tuottajan kalsium-metallin myyntimäärät sen kotimarkkinoilla.

166 Kantaja ei myöskään ole näyttänyt, miten näiden tietojen paljastamatta jättäminen on voinut vaikuttaa sen puolustautumismahdollisuuksiin tai menettelyn lopputulokseen, varsinkaan kun se ei ole koskaan esittänyt vastaehdotusta Yhdysvaltojen valinnalle viitemaaksi, kuten neuvosto perustellusti korostaa.

167 Näin ollen väite, joka koskee Yhdysvaltojen valintaa viitemaaksi, on hylättävä.

168 Kantajan väitteeseen, jonka mukaan komissio ei ole antanut kantajalle tietoja, joiden perusteella se olisi voinut harkita, onko PEM:n tuotantokapasiteetin käyttöastetta koskeva arviointi perusteltu, liittyvät seuraavat väliaikaisessa asetuksessa (29.—31. perustelukappale) todetut seikat:

— vuodesta 1989 yhteisön tuottaja on investoinut uusiin uuneihin ja hieman lisännyt tuotantokapasiteettiaan (indeksi 103 vuonna 1990, 107 vuonna 1991 ja 111 vuonna 1992, kun se oli 100 vuonna 1989);

— tuotanto on ollut vakaata: indeksi 88 vuonna 1990, 94 vuonna 1991 ja 101 vuonna 1992, kun se oli 100 vuonna 1989;

— kapasiteetin käyttöaste heijasti vuonna 1989 polkumyyntitullien käyttöön ottamisen myönteistä vaikutusta; sitten se on vakiintunut alemmalle tasolle, hieman yli 50 prosenttiin.

169 Neuvosto täsmentää riidanalaisessa asetuksessa (20 kohta), että se on tutkinut IPS:n esittämät epäilyt ja komission tekemät tarkistukset ennen kuin se on päätellyt, että PEM:n kapasiteetin käyttöaste on asianomaisena ajanjaksona jäänyt alhaiseksi vaihdellen 50 ja 60 prosentin välillä.

170 Edellä esitetystä ilmenee, että komissio on selostanut, mitä parametrejä se on käyttänyt päätyessään siihen, että PEM:n kapasiteetin käyttöaste eli todellisen tuotannon ja PEM:n tuotantokapasiteetin välinen suhde tutkimusajanjakson aikana vaihteli 50 ja 60 prosentin välillä. Esitetystä ilmenee myös, että komissio on arvioinut kysymystä uudelleen, kun väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen oli väitetty ilman minkäänlaista näyttöä, ettei PEM ollut kyennyt toimittamaan tavaraa tietyille asiakkaille.

171 Näin ollen kantajan väite, jonka mukaan komissio ei ole toimittanut sille sellaista tietoa, jonka perusteella se olisi voinut arvioida PEM:n kapasiteetin käyttöasteesta tehdyn arvion oikeellisuutta, on hylättävä.

172 Komissiolla ei ole ollut perusasetuksen 8 artiklan nojalla velvollisuutta antaa kantajan tutustua edellä mainittujen laskelmien perusteena käytettyihin asiakirjoihin, koska nämä asiakirjat olivat luottamuksellisia, mitä kantaja ei ole kiistänyt, ja koska tiedoista ei ollut mahdollista laatia yhteenvetoa, joka ei olisi ollut luottamuksellinen.

173 Kantaja ei ole myöskään näyttänyt toteen, miten se, ettei näistä asiakirjoista ole annettu tietoa, on voinut vaikuttaa sen puolustautumismahdollisuuksiin tai menettelyn lopputulokseen, varsinkaan kun se ei ole koskaan esittänyt näyttöä, jolla se olisi pyrkinyt osoittamaan komission laskelmien olleen virheellisiä.

174 Myös väite, joka perustuu siihen, ettei kantajalle ollut annettu tietoja siitä, miten suuriin ponnistuksiin ja investointeihin PEM oli ryhtynyt kyetäkseen toimittamaan tuotetta kantajalle, on hylättävä edellä 142—144 kohdassa kanneperusteen toisen osan käsittelyn yhteydessä esitetyin perustein.

175 Sen osalta, onko kantajalla ollut mahdollisuus lausua niistä tosiseikoista ja harkintaperusteista, joiden nojalla aiottiin ehdottaa lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa, on todettava, että kantaja pyysi saada tulla kuulluksi perusasetuksen 7 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tämä kuuleminen järjestettiin 4.5.1993.

176 Lisäksi kantaja antoi komissiolle tiedoksi näkökantojaan koko tutkimuksen ajan, kuten kantajan asianajajan ja komission välisestä kirjeenvaihdosta ilmenee, sellaisena kuin neuvosto on esittänyt siitä yhteenvedon:

— 31.5.1994 päivätty kirje (kannekirjelmän liite 40): kantaja ilmoittaa väliaikaisesta asetuksesta huomautuksensa, jotka eivät ole luottamuksellisia; tässä asiakirjassa se vastustaa Yhdysvaltojen valitsemista viitemaaksi, yhteisön tuottajan kapasiteetin käyttöasteen vahvistamista 50 prosentiksi, PEM:n toteuttamien investointien hyödyllisyyttä ja komission hyväksymää 96 prosentin puhtausastetta koskevaa kriteeriä; komission vastaus on toimitettu kantajalle 14.6.1994 päivätyllä kirjeellä;

— 11.7.1994 päivätty kirje (kannekirjelmän liite 42): kantaja vastaa komission 14.6.1994 päivättyyn kirjeeseen ja vahvistaa 31.5.1994 päivätyssä kirjeessään esittämänsä arvostelun;

— 22.8.1994 päivätty kirje (kannekirjelmän liite 62): kantaja esittää huomautuksensa 11.8.1994 päivätystä kirjeestä, jossa komissio on esittänyt ne pääasialliset seikat ja harkintaperusteet, joiden nojalla oli tarkoitus ehdottaa lopullisten toimenpi-

teiden käyttöön ottamista; kantajan havainnot koskevat muun muassa viitemaan valintaa, PEM:n kapasiteetin käyttöastetta, kalsiumin puhtausastetta ja PEM:n pyrkimyksiä toimittaa vaatimusten mukaista tuotetta.

177 Kantajalla näyttää siten olleen täysin riittävä mahdollisuus lausua viitemaan valinnasta, PEM:n tehtaan tuotantokapasiteetin käyttöasteen määrittämisestä sekä tiedoista, jotka koskevat investointeja, joihin PEM oli ryhtynyt kyetäkseen toimittamaan tuotetta IPS:lle.

178 Siten myös kanneperusteen kolmas osa on hylättävä.

179 Näin ollen kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ja 2 artiklan 12 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

180 Kantaja väittää, että neuvosto ja komissio ovat virheellisesti päätelleet, että yhtäältä Kiinasta ja Venäjältä peräisin oleva kalsium-metalli ja toisaalta PEM:n valmistama kalsium-metalli olisivat käyttötarkoituksiltaan korvaavia tuotteita ja siten perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitetulla tavalla samankaltaisia. Samankaltaisuuden käsite vastaa kantajan mukaan korvaavuuden käsitettä. Kyseisten tuotteiden samankaltaisuutta on siten tutkittava niiden fyysisten ja teknisten ominaisuuksien ja niiden käyttötarkoitusten perusteella.

181 Kantajan mukaan Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevalla vakiolaatuisella kalsiumilla ja PEM:n tuottamalla kalsiumilla ei ole samoja fyysisiä ominaisuuksia. Ensiksi mainittu on kiiltävien ja tasakoosteisten lastujen (hiutaleiden) muodossa, kun taas jälkimmäinen on kalsiumia epäyhtenäisinä palasina, jotka ovat säikeisiä ja huokoisia ja pinnaltaan aina sameita.

182 Tuotteiden tekniset ominaisuudet ovat täysin erilaiset. Kemialliset tutkimukset alumiini- ja magnesiumpitoisuuksista osoittavat, että kyseessä eivät ole samat tuotteet. Yhteisön kalsiumissa on paljon korkeampi happipitoisuus kuin Kiinasta tai Venäjältä peräisin olevassa kalsiumissa. Eri happipitoisuuksista ilmeneekin, että PEM:n kalsiumin hapettumisaste on neljä—viisi kertaa korkeampi.

183 Kantaja ei voi käyttää PEM:n kalsiumia juuri sen vuoksi, että sen happipitoisuus on korkeampi maailman muiden tuottajien kalsiumiin verrattuna. Liian korkea happipitoisuus johtaa siihen, että uuneihin kertyy kalkkia, joka tukkii kantajan laitteistot. Myös PEM myöntää, että sen kalsiumin happipitoisuus on paljon korkeampi.

184 Kantajan mielestä tämä PEM:n kalsiumin ominaisuus on perustavanlaatuinen. Näin on varsinkin sen vuoksi, että koska kyseessä on sivutuotteen valmistukseen tarkoitettu teollisuustuote eikä lopulliselle käyttäjälle tarkoitettu tuote, tämä ominaisuus määrittää tuotteen käyttöedellytykset ja sillä on tuntuva vaikutus tuotantoprosessiin ja -kustannuksiin. Happipitoisuutta koskeva fyysinen ero on taloudellisesti merkittävä.

185 PEM:n väitettä, jonka mukaan näiden kahden tuotteen välinen ero ei johdu kalsiumista itsestään, vaan kantajan käyttämästä erityisestä menetelmästä, ei voida kantajan mukaan hyväksyä oikeudellisista eikä tosiseikkojakaan koskevista syistä.

186 Se, että muut käyttäjät voivat käyttää PEM:n kalsium-metallia, osoittaa vain sen, että samaa tuotetta voidaan käyttää eri tarkoituksiin ja erilaisissa olosuhteissa. Vakiolaatuinen kalsium-metalli voi kuulua eri markkinoille. Sitä voivat käyttää lyijy- ja rautateollisuus tai sitä voidaan käyttää raaka-aineena hajotetun kalsiumin valmistuksessa. Ensimmäisessä tapauksessa puhtausasteen eroilla ei ole merkitystä kuten ei happipitoisuudenkaan eroilla. Sitä vastoin happipitoisuus on perustavanlaatuista jälkimmäisessä tapauksessa, joka muodostaa kalsiumin käytön merkittävän osuuden.

187 Kalsium-metalli on raaka-aine, joka on jalostettu käytettäväksi edellä mainitulla kolmella alalla eli lyijyteollisuudessa (340 tonnia eli 40 prosenttia kalsiumin käytöstä), terästen käsittelyssä (570 tonnia eli 46 prosenttia kalsiumin käytöstä) ja korkean lämpötilan kalsiumkäsittelyssä (100 tonnia eli 11 prosenttia kalsiumin käytöstä). PEM:n vakiolaatuista kalsiumia voidaan vaikeuksitta käyttää lyijyteollisuudessa, mutta se on sitä vastoin täysin käyttökelvotonta korkean lämpötilan kalsiumkäsittelyssä ja lähes puolessa niistä tuotteista, joita käytetään terästen käsittelyssä.

188 PEM:n perustelut ovat kantajan mukaan virheellisiä. Kantajan mukaan raaka-aineena käytettävästä kalsium-metallista ei voida siirtyä raaka-aineen sivutuotteen lopulliseen käyttöön ottamatta huomioon sen välivaiheen käyttöä hajotetun kalsium-metallin valmistuksessa. Käyttöedellytyksiä on arvioitava suhteessa näihin välivaiheen markkinoihin, koska kysymys on vakiolaatuisen kalsium-metallin eikä hajotetun kalsiumin tuonnista.

189 Kun otetaan huomioon nämä tiedot ja terästen käsittelyn merkittävä osuus kalsiumin käsittelyssä, ei kantajan mukaan voida päätellä, että käytön erot olisivat vähämerkityksisiä tai jopa marginaalisia. Päinvastoin ainoastaan yhdessä näistä kolmesta käyttötarkoituksesta — lyijyteollisuudessa — PEM:n vakiolaatuinen kalsium ja Kiinasta tai Venäjältä peräisin oleva vakiolaatuinen kalsium ovat samankaltaisia. Kahdessa muussa käyttötarkoituksessa PEM:n on turvauduttava uudelleen tislattuun kalsiumiin. Näin ollen yhteisön lainsäätäjä ei voi pitää näitä kahta tuotetta samankaltaisina.

190 Kantaja toteaa johtopäätöksenään, että tuotteet eivät ole korvaavia.

191 Neuvoston mukaan kantajan kaltainen toimija, joka kehittää uuden menetelmän pelkistääkseen tiettyä rakeina olevaa tuotetta, ei valmista perusasetuksessa tarkoitetulla tavalla kahta eri tuotetta yksinkertaisesti sen vuoksi, että erotuksena olemassa olevista menetelmistä sen menetelmä on erityisen altis tietyille epäpuhtauksille. Laatu- tai käyttöerot eivät yksinään riitä erottamaan kahta tuotetta. On tutkittava, käsitetäänkö laatu- tai käyttöerot markkinoilla yleisesti kaksi tuotetta erottaviksi tekijöiksi.

192 Neuvoston mukaan kantajan ei ole mahdotonta käyttää PEM:n tuotetta, mutta tämä käyttö aiheuttaisi sille lisäkuluja.

193 Kantaja ei voi neuvoston mukaan vedota oman käyttönsä kustannuseroihin ottamatta huomioon sitä, että kiinalaiset ja venäläiset tuotteet saadaan elektrolyyttisellä menetelmällä, joka johtaisi markkinataloudessa korkeampiin tuotantokustannuksiin.

194 Neuvoston mukaan ei pidä sekoittaa kysymystä kemiallisen alkuaineen tai yhdisteen samanlaisuudesta epäpuhtauksien olemassaoloa koskevaan kysymykseen. Epäpuhtausasteen vaihtelu ei välttämättä vaikuta tuotteiden samankaltaisuuteen. PEM:n tuottama kalsium-metalli on siten sama kemiallinen yhdiste kuin Kiinan tai Venäjän tuottama kalsium-metalli. Yhteisön toimielimet eivät ole mieltäneet, että epäpuhtauksien vaihteluasteella olisi vaikutusta PEM:n vakiolaatuisen tuotteen käyttöön muiden jalostajien kuin kantajan osalta.

195 Kiinasta tai Venäjältä tuotu kalsium-metalli on korvattavissa PEM:n tuottamalla kalsium-metallilla kaikilla aloilla, koska 86 prosenttia kalsium-metallin teollisista käyttäjistä (lyijy-, rauta- ja terästeollisuus) katsoo, että termiittikuumennusmenetelmällä saatu kalsium ja varsinkin elektrolyyttisellä menetelmällä saatu kalsium täyttää niiden tekniset vaatimukset. Teollisista käyttäjistä 11 prosenttia (korkean lämpötilan kalsiumkäsittely) pitää parempana elektrolyyttistä kalsiumia, jota PEM voi toimittaa tislaamalla vakiolaatuista tuotettaan. Teollisista käyttäjistä kolme prosenttia (ydinteollisuus) edellyttää korkeaa puhtausastetta, ja PEM voi toimittaa sille ydinlaatuista kalsiumiaan.

196 PEM ja Chambre syndicale väittävät komission päätöksentekokäytäntöön vedoten, että tuotteiden samankaltaisuuteen riittää, että yhteisön tuotteilla ja kolmansista maista peräisin olevilla tuotteilla on perustavanlaatuisia yhteisiä fyysisiä ja teknisiä ominaisuuksia ja samat tehtävät ja peruskäyttömahdollisuudet, joiden vuoksi ne ovat pitkälti korvaavia, vaikka ominaisuuksien, ulkomuodon tai laadun erot heikentäisivät korvaavuutta.

197 Nyt esillä olevassa asiassa yhteisön kalsium-metalli ja Kiinasta tai Venäjältä peräisin oleva kalsium-metalli ovat niiden mukaan samankaltaisia tuotteita.

198 Huolimatta puhtausasteen pienestä vaihtelusta ja vastaavasti happipitoisuuden vaihtelusta käytetystä tuotantomenetelmästä riippuen, yhteisön kalsium-metallin ja kiinalaisen tai venäläisen kalsium-metallin fyysiset ja kemialliset ominaisuudet ovat niiden mukaan riittävän lähellä toisiaan, jotta niitä voidaan pitää samankaltaisina tuotteina.

199 Näillä kahdella tuotteella on myös samat lopulliset käyttäjät.

200 Molempien tuotantomenetelmien avulla saadaan niin sanottua "vakiolaatuista" primäärikalsiumia, jota käytetään pääasiallisesti joko kokonaisena, kuten lyijy- ja rautateollisuudessa tai hajotetussa muodossa.

201 Käytettäessä kalsium-metallia kokonaisena (40 prosenttia tarpeesta) yhteisön kalsium-metalli ja kiinalainen tai venäläinen kalsium-metalli ovat täysin korvaavia. Käytettäessä kalsium-metallia hajotetussa muodossa korkean lämpötilan kalsiumkäsittelyyn on tarpeen käyttää puhtaampaa kalsiumia. Tämä kalsium-metalli voi olla peräisin yhtä hyvin Kiinassa tai Venäjällä toimivilta tuottajilta, jotka käyttävät elektrolyyttistä menetelmää, kuin termiittikuumennusmenetelmää käyttäviltä tuottajilta, kuten PEM:ltä. Myös jälkimmäisellä menetelmällä voidaan saada erittäin puhdasta kalsiumia, jolloin ainoana erona on hinta, koska kiinalainen tai venäläinen kalsium on erittäin puhdasta ja halvempaa polkumyynnin vuoksi. Yhteisön kalsium-metallilla ja tuodulla kalsium-metallilla on lopulta 86 prosentissa käyttötarkoituksista samat tehtävät ja peruskäyttömahdollisuudet, koska korkean lämpötilan kalsiumkäsittelyssä käytettävää puhtaampaa kalsium-metallia — 11 prosenttia tarvittavasta määrästä — saadaan sekä PEM:ltä että Kiinassa ja Venäjällä toimivilta tuottajilta. Nämä tuotteet ovat siten perusasetuksessa tarkoitetulla tavalla samankaltaisia.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

202 Perusasetuksen 4 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Vahinko voidaan määrittää ainoastaan, jos polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin vaikutukset aiheuttavat tai uhkaavat aiheuttaa polkumyynnin tai vientituen vaikutusten vuoksi vakavaa vahinkoa yhteisön vakiintuneelle tuotannolle tai merkittävästi hidastavat tämän tuotannon vakiintumista — —

— —

Polkumyynnillä tai vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutus on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen tuotantoon yhteisössä — — ”

203 Saman asetuksen 2 artiklan 12 kohdassa täsmennetään seuraavaa:

” — — ’samankaltaisella tuotteella’ tarkoitetaan samanlaista tuotetta, joka on kaikissa suhteissa samanlainen kyseisen tuotteen kanssa, tai jos tällaista tuotetta ei ole, sellaisen toisen tuotteen kanssa, jonka ominaisuudet läheisesti muistuttavat kyseisen tuotteen ominaisuuksia.”

204 On syytä tuoda esiin, että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta monitahoisia taloudellisia tilanteita eriteltäessä (ks. esim. asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 66 kohta) ja että tällaisesta tilanteesta on kysymys silloin, kun määritellään samankaltaisia tuotteita (asia T-170/94, Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomio 25.9.1997, Kok. 1997, s. II-1383, 63 kohta).

205 Tämän vuoksi on tarkistettava, ovatko yhteisön toimielimet tehneet tosiseikkoja koskevan virheen tai oikeudellisen virheen taikka arvioineet tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti, minkä vuoksi tuotteiden samankaltaisuutta koskeva arvio ei olisi oikea (ks. vastaavasti asia 188/85, Fediol v. komissio, tuomio 14.7.1988, Kok. 1988, s. 4193, 6 kohta).

206 Nyt esillä olevassa asiassa neuvosto on tuotteiden samankaltaisuutta koskevassa tutkimuksessaan ottanut huomioon PEM:n tuotteen ja Kiinasta tai Venäjältä tuodun tuotteen väliset sekä fyysiset että tekniset erot samoin kuin niiden vaikutuksen kantajan kaltaisiin väliportaan tuottajiin.

207 Yhteisön toimielimet voivat pitää yhteisön tuotetta ja polkumyynnillä tuotua tuotetta samankaltaisina, vaikka niissä olisi fyysisiä tai teknisiä tai muita eroja, jotka rajoittavat lopullisten ostajien käyttömahdollisuuksia. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut Japanista peräisin olevien kopiokoneiden polkumyyntitullien osalta (ks. esim. asia C-171/87, Canon v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1237, 47, 48 ja 52 kohta; asia C-174/87, Ricoh v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1335, 35, 36 ja 40 kohta ja asia C-179/87, Sharp Corporation v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1635, 25, 26 ja 30 kohta), että yhteisön toimielimet eivät olleet tehneet arviointivirhettä, kun ne arvioidessaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa olivat pitäneet kaikkien kopiokoneiden tuotantoa — kuuluivatpa ne mihin segmenttiin hyvänsä — samankaltaista tuotetta koskevana yhteisön tuotantona lukuun ottamatta koneita, joiden osalta ei ollut yhteisön tuotantoa, vaikka eri kopiokoneiden välillä oli teknisiä eroja.

208 Riidanalaisessa asetuksessa (11 ja 12 perustelukappale) neuvosto katsoo, eikä kantaja ole esittänyt tästä vastalauseita, että lyijy- ja rautateollisuuden sekä terästeollisuuden käytössä PEM:n valmistama vakiolaatuinen kalsium-metalli ja Kiinasta tai Venäjältä tuotu kalsium-metalli ovat täysin toisensa korvaavia ja siten perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitetulla tavalla samankaltaisia.

209 Tämä tuotteiden samankaltaisuus koskee siten 86:ta prosenttia yhteisön kalsium-metallimarkkinoista, koska lyijy- ja rautateollisuus edustaa 40:tä prosenttia ja terästeollisuus 46:ta prosenttia näistä markkinoista.

210 Terästeollisuuden osalta kantaja katsoo kuitenkin lähinnä, että arvioitaessa tuotteiden samankaltaisuutta ei saa ottaa huomioon lopullisia ostajia vaan väliportaan ostajat eli kalsium-metallia hajotetuksi kalsium-metalliksi jalostavat jalostusyritykset. Kantaja ei kuitenkaan kalsium-metallia hajotetuksi kalsium-metalliksi jalostavana yrityksenä voi käyttää PEM:n tuottamaa vakiolaatuista kalsium-metallia.

Tätä tuotetta ja Kiinasta tai Venäjältä peräisin olevaa tuotetta ei siis kantajan mukaan voida pitää samankaltaisina.

211 Tämä johtopäätös on perusteeton.

212 Yhteisön toimielinten eli komission ja neuvoston päätyessä siihen, että kyseessä oleva tuonti tapahtuu polkumyynnillä, niiden on perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti arvioitava tämän tuonnin vaikutus samankaltaisten tuotteiden tuotantoon yhteisössä.

213 Perustuotteiden (raaka-aineiden) samankaltaisuutta eli niiden korvattavuutta on arvioitava siten, että huomioon otetaan muun muassa lopullisten käyttäjien mieltymykset, koska jalostusyritysten perustuotteeseen kohdistuva kysyntä riippuu lopullisten käyttäjien kysynnästä.

214 Sitä vastoin ei riitä, että tutkitaan jalostusyritysten mieltymyksiä, vaikka ne saattavat teknisistä tai taloudellisista syistä pitää jotakin perustuotetta parempana kuin toista.

215 On myös tutkittava, kilpailevatko tähän perustuotteeseen liittyvät tuotteet keskenään, erityisesti silloin, kun käsiteltävän asian tavoin perustuotteen jalostusprosessista saatava jalostusarvo on suhteellisen heikko lopulliseen tuotteeseen nähden.

216 Tällaisessa tapauksessa perustuotteen — tässä asiassa Kiinasta tai Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin — kysynnän kasvu, joka johtuu polkumyynnin harjoit-

tamisesta, voi aiheuttaa jalostetun tuotteen eli IPS:n tuottaman hajotetun kalsiumin hinnan alenemisen. Tämä tilanne voi vuorostaan laskea toisen jalostetun tuotteen eli PEM:n hajotetun kalsiumin kysyntää, mikä puolestaan on omiaan laskemaan toisen perustuotteen eli PEM:n tuottaman kalsium-metallin kysyntää.

217 Tämän jälkimmäisen perustuotteen, jonka käyttö ei aiheuta erityisiä ongelmia lopulliselle käyttäjälle, tuottajat kärsivät siten vahinkoa.

218 Jalostusyritykset, jotka käyttävät PEM:n perustuotetta, voivatkin joutua lopettamaan tämän tuotteen ostamisen, sillä se on kalliimpi kuin Kiinasta tai Venäjältä peräisin oleva perustuote. Ne voivat siis joko kääntyä näiden kolmansien maiden tuottajien puoleen tai, jos ne ovat PEM:n tavoin vertikaalisesti integroituneita, laskea hintojaan kannattavuuttaan vähentäen ja todennäköisesti tappioita eli perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitettua vahinkoa kärsien (ks. asia T-166/94, Koyo Seiko v. neuvosto, tuomio 14.7.1995, Kok. 1995, s. II-2129, 32—42 kohta ja erityisesti 35 ja 36 kohta).

219 Näin ollen on katsottava, että yhteisön toimielimet eivät ole tehneet tosiseikkoja koskevaa virhettä eivätkä rikkoneet perusasetuksen 4 artiklan 1 ja 4 kohtaa ja 2 artiklan 12 kohtaa eivätkä tehneet ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että PEM:n tuottama kalsium-metalli ja kiinalainen ja venäläinen kalsium-metalli ovat perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

220 On ilmeistä, että korkean lämpötilan kalsiumkäsittelyihin on tarpeen käyttää kalsium-metallia, joka on puhtaampaa kuin yhteisön tuottajan vakiolaatuinen hajotettu kalsium-metalli. Nämä käsittelyt muodostavat kuitenkin ainoastaan pienen osuuden (11 prosenttia) kaikista käsittelyistä, joihin tuotetta käytetään yhteisössä. Yhteisön

toimielinten tutkimusta kyseisen tuotteen samankaltaisuudesta ei voida asettaa kyseenalaiseksi sillä perusteella, ettei PEM:n vakiolaatuista hajoitettua kalsiumia voida käyttää tähän tarkoitukseen.

221 Näin ollen kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä

222 Kantajan mukaan PEM ei voi vedota perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitettuun vahinkoon, koska ensinnäkään se ei ole tehnyt mitään yrittääkseen toimittaa tuotetta IPS:lle, toiseksi se ei voi väittää, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti olisi pakottanut sen laskemaan hajotetun kalsiumin hintojaan, ja kolmanneksi suurin osa kyseisestä tuonnista johtui siitä, että IPS ei kyennyt hankkimaan tuotetta PEM:ltä.

223 Kieltämättä yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa kantaja ainoastaan väittää, että joko polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välillä ei ole syy-yhteyttä tai että tämä vahinko ei ole suuruudeltaan merkittävä. Näitä vastaväitteitä on syytä tutkia peräkkäin.

1. Syy-yhteys

224 Kantaja väittää, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä ei ole syy-yhteyttä. Väitteensä tueksi se vakuuttaa ensinnäkin, ettei PEM ole vakavissaan pyrkinyt toimittamaan sille vakiolaatuista primäärikalsium-metallia, ja toiseksi, että PEM on vastuussa yhteisön

tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syynä olevasta primäärikalsium-metallin hinnan laskusta.

a) Väite, jonka mukaan PEM ei ole vakavissaan pyrkinyt toimittamaan kantajalle vakiolaatuista kalsium-metallia

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

225 Kantaja muistuttaa ensimmäisen kohdan osalta, että kahden vuoden yritysten jälkeen PEM ei edelleenkään pystynyt toimittamaan sille kiinalaista tai venäläistä kalsium-metallia vastaavaa tuotetta, vaikka

— se tunsi jo kauppasuhteen uudelleen aloittamisesta alkaen IPS:n vaikeuksien syyt käytettäessä PEM:n tuottamaa vakiolaatuista kalsium-metallia;

— se oli ilmoittanut pystyvänsä tuottamaan IPS:lle sitä tyydyttävää tuotetta;

— kanadalaiset tuottajat olivat ratkaisseet samanlaiset tekniset ongelmat vain muutamassa viikossa;

— PEM väittää kuluttaneensa huomattavia summia tutkimukseen ja investointeihin kyetäkseen toimittamaan tuotetta IPS:lle;

— Pechineyn konserni on merkittävä konserni, jolla on huomattavan suuret tutkimusresurssit.

226 Tämän kyvyttömyyden toimittaa vakiolaatuista kalsium-metallia osoittaa se, että PEM on lopullisesti luopunut sen toimittamisesta, koska viimeiset kokeet ovat koskeneet ydinkalsiumia.

227 PEM ei todellisuudessa ole tehnyt mitään kyetäkseen toimittamaan tuotetta kantajalle. Se on sitä vastoin nimenomaisesti päättänyt olla toimittamatta sitä sille, minkä osoittavat paitsi IPS:n ja PEM:n kauppasuhteiden ajallinen kehitys ja edellisessä kohdassa mainitut tosiseikat, myös seuraavat tekijät:

— vaikka PEM tiesi joulukuusta 1992 alkaen, ettei sen tuote soveltunut IPS:n valmistusmenetelmään korkean happipitoisuutensa vuoksi, se kirjoitti elokuussa 1993, että se ottaisi (kalsium)harkkovalunsa uunista kuumana (mikä auttaa kalsiumin hapettumista);

— PEM:n 5.8.1993 päivätty, sen La Roche de Ramen tehtaalla suoritetusta teknisestä työstä laadittu selvitys, jossa selostetaan tuotteen kehittämiseksi suoritetut investoinnit, oli pitkän aikaa luottamuksellinen;

— PEM on voinut kokeidensa aikana saada IPS: ltä arkaluonteisia tietoja, joiden avulla se on saanut polkumyyntitullit vahvistetuiksi sen suuruisiksi, että sen kilpailija on suljettu pois markkinoilta (tämän osoittavat toimenpiteet, joihin PEM on ryhtynyt lopullisten tullien käyttöön ottamista edeltävänä päivänä sekä tämän yrityksen määräävän markkina-aseman väärinkäyttö, joka muodostuu pääasiallisesti menettelyn väärinkäyttämisestä, mitä seitsemäs kanneperuste koskee).

228 Kantaja pyysi useaan kertaan tutkimuksen aikana asiantuntijan määräämistä, jotta selvitettäisiin, mitä mukautuksia PEM oli tehnyt ja voitiinko niillä kehittää sen tuotetta. Kantajan pyyntöön asiantuntijan määräämiseksi ei koskaan suostuttu. Kantaja pyysi sitten lausuntoa riippumattomalta asiantuntijalta Laurentilta, joka antoi selvityksensä 19.5.1995. Laurentin mukaan PEM oli jo alusta alkaen tiennyt kalsiumiinsa sisältyvän hapen haitallisesta vaikutuksesta. Lisäksi sillä oli omissa tehtaissaan ollut kaikki mahdollisuudet korjata tilanne ilman, että sen olisi täytynyt turvautua kantajan tiloissa tehtyihin kokeisiin, joiden kielteinen lopputulos oli

ennustettavissa. Se on myös vaikeuttanut ja viivyttänyt kaikkein ilmeisimpien havaintojen tekemistä, koska tarkan tutkimusmenetelmän avulla, tarvittaessa riippumattomien asiantuntijoiden valvonnassa, olisi voitu välttää kalliit kokeet ja päästä nopeasti selviin johtopäätöksiin.

229 Neuvoston mukaan kysymykseen siitä, onko PEM:n ollut mahdotonta toimittaa tuotetta kantajalle, liittyy yksi tosiseikka ja yksi oikeudellinen seikka. Sen mukaan tosiseikkana on ratkaistava, eikö PEM pystynyt toimittamaan tuotetta kantajalle, jolloin oikeudellisena seikkana on selvitettävä, olisiko vahinko kuitenkin voitu estää. Neuvosto myöntää, että PEM ei pystynyt toimittamaan vakiolaatuista tuotetta, joka olisi täyttänyt kantajan vaatimukset. Kantaja ei kuitenkaan voi väittää, että sen asenne, sellaisena kuin se käy ilmi asiakirja-aineistosta, olisi ollut kovinkaan rakentava.

230 Neuvosto väittää sen osalta, että PEM:n väitetään kieltäytyneen tekemästä tarvittavia mukautuksia voidakseen toimittaa tuotetta kantajalle, että asiakirja-aineistosta ei ilmene, että PEM ei olisi toteuttanut kohtuullisia toimenpiteitä tässä tarkoituksessa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

231 Kantajan esittämän väitteen mukaan PEM ei ole tehnyt mitään kyetäkseen toimittamaan IPS:lle sen tarpeisiin mukautettua kalsium-metallia. Jotta voidaan ratkaista, perustuuko tämä väite tosiseikkoihin, on tutkittava kantajan ja PEM:n välisten kauppasuhteiden kokonaisuutta.

232 Extrametin, josta tuli myöhemmin IPS, ja PEM:n väliset kauppasuhteet keskeytyivät vuosina 1985—1991 ainakin kalsiumin osalta.

233 Asiakirja-aineiston perusteella voidaan selvittää kantajan ja PEM:n väliset kauppasuhteet ajanjakson 1991—1994 ajalta.

234 IPS teki heinäkuussa 1991 PEM:lle 500 kilogrammaa kalsiumia koskevan tilauksen. Tavara toimitettiin samana kuukautena, ja mukana oli 50 kilogramman suuruinen näyte neulamaista kalsium-metallia. Kantaja myöntää itse, ettei se jatkanut tuona ajanjaksona kauppasuhteitaan, jotta se ei olisi vaikuttanut Conseil de la concurrencessa vireillä olevaan menettelyyn, koska PEM:n asianajaja oli käyttänyt tätä tilausta kantansa tueksi. Viisi päivää polkumyynnin vastaista menettelyä koskevan, 14.11.1992 julkaistun ilmoituksen jälkeen eli 19.11.1992 kantaja kirjoitti PEM:lle arvostellakseen heinäkuussa 1991 toimitetun kalsiumin laatua.

235 Nyt esillä olevassa asiassa ei siis voida katsoa, että PEM olisi tutkimusajanjakson 1.7.1991—31.10.1992 aikana aiheuttanut oman vahinkonsa. Tämän ajanjakson aikana kantaja ei nimittäin katsonut tarpeelliseksi uusia kauppasuhteitaan sen kanssa ja hankki Kiinasta tai Venäjältä peräisin olevaa kalsium-metallia polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta huolimatta.

236 Oikeuskäytännöstä (asia T-161/94, Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-695, 88 kohta) kuitenkin ilmenee, että tietoja, jotka koskevat tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa, voi olla tarpeen tutkia, jos näistä tiedoista käy ilmi kehityksen muutos, jonka perusteella polkumyyntitullin suunniteltu käyttöönotto olisi ilmeisen aiheetonta.

237 On syytä tarkastella kantajan väitteitä, joilla se pyrkii osoittamaan, että tutkimusajanjakson päättymistä seuranneen kehityksen perusteella polkumyyntitullien käyttöönotosta tuli ilmeisen aiheetonta.

238 Tässä tarkoituksessa on otettava huomioon ainoastaan ennen riidanalaisen asetuksen antamispäivää 19.10.1994 tapahtuneet tosiseikat. Sen sijaan sen jälkeen tapahtuneita tosiseikkoja, jotka joko vahvistaisivat tai osoittaisivat pätemättömäksi yhteisön toimielinten syy-yhteyttä koskevan tutkimuksen sisällön, ei pidä ottaa huomioon.

239 PEM:n kalsiumin tuotannosta vastaava johtaja tapasi 21.12.1992 IPS:n toimitusjohtajan IPS:n toimipaikassa.

240 Tämän tapaamisen aikana nämä kaksi johtajaa sopivat seuraavista kysymyksistä:

— myönnettiin, että happipitoisuus saattoi olla IPS:n vaikeuksien syynä;

— PEM tarjoaisi IPS:lle kalsium-metallieriä sellaisten kokeiden tekemiseksi, joilla pyrittäisiin alentamaan happipitoisuutta;

— myönnettiin lisäksi, että hapen mittausta ja näytteiden ottoa oli erityisen vaikeaa suorittaa ja että siihenastiset tulokset eivät olleet kovin luotettavia, koska näitä kahta seikkaa on kehitettävä erityisesti, jotta voidaan pysyvästi arvioida PEM:n edistymistä kalsiumin happipitoisuuden alentamisessa.

241 Nämä kaksi yritystä suorittivat siten vuonna 1993 useita kokeita. PEM esitti ensimmäisen kokeen tulosten perusteella 26.4.1993 päivätyllä kirjeellään IPS:lle ensimmäisen kauppasopimuksen luonnoksen.

242 IPS ilmoitti 3.5.1993 päivätyllä telefaksillaan, joka on PEM:n väliintulokirjelmän liitteenä 15, että PEM:n näytteistä ilmenevä enimmäishappipitoisuus oli 0,36 prosenttia eikä 0,4 ja 0,5 prosenttia, jotka olivat ensimmäisten kokeiden tuloksia. IPS korosti, että se hyväksyi korkeintaan 0,36 prosentin pitoisuuden. PEM:n mukaan IPS:n hyväksymä kalsiumin vähimmäispuhtausaste oli kyseisenä aikana 97 prosenttia, ja vaikeutena oli määrittää kalsiumin happipitoisuus hyvin tarkkaan ja ilman virheriskiä.

243 IPS suositteli samassa 3.5.1993 päivätyssä telefaksissaan, että kalsiumin happipitoisuuden tutkimusmenetelmän kehittäminen annettaisiin tehtäväksi sen tavanomaisesti käyttämälle laboratoriolle Centre Européen de Recherche en métallurgie des poudres de Grenoblelle (Euroopan jauhemetallurgian tutkimuskeskus; jäljempänä Cermep). PEM ja IPS vierailivat tässä laboratoriossa 4.6.1993. IPS:n tuolloin ehdottama tutkimusmenetelmä hylättiin. Useita tutkimusmenetelmiä esitettiin. PEM ja IPS sopivat lopulta menetelmästä, jossa metallinäytteen kalsium hapetetaan kokonaan, jotta voidaan määritellä alkuperäinen kalkki ja siten happipitoisuus.

244 Ne tekivät 6.5.1993 sopimuksen siitä, että PEM toimittaisi viisi tonnia neulamaista kalsiumia (eikä palasina olevaa kalsiumia kuten huhtikuussa 1993 tehdyssä kokeessa). Kesäkuussa 1993 tehtiin toinen koe viiden tonnin erästä neulamaista kalsiumia. Neulamaisella kalsiumilla tehty koe epäonnistui, koska siinä todettiin, että koeastia likaantui kaksi kertaa niin paljon kuin ensimmäisessä kokeessa.

245 PEM vahvisti 2.7.1993 päivätyllä kirjeellään halunsa jatkaa kauppaneuvotteluita hankintasopimuksen tekemiseksi ilmaisten samalla huolensa menetelmästä, jolla kalsiumin happipitoisuutta voitaisiin valvoa. PEM toi myös esiin aikomuksensa toteuttaa tehtaallaan teknologisia uudistuksia vähentääkseen tuntuvasti kalsiuminsa kalkin määrää. Nämä teknologiset uudistukset koskivat PEM:n tehtaan uunien varustamista argonilla toimivalla jäähdytysjärjestelmällä.

246 Cermep ilmoitti 15.7.1993 IPS:lle tutkimustensa tulokset. Näistä tutkimuksista ilmeni, että PEM:n kalsiumin happipitoisuus oli samaa suuruusluokkaa kuin kiinalaisen tai venäläisen kalsiumin happipitoisuus. Ilmaistuaan epäilevänsä Cermepin käyttämän menetelmän luotettavuutta PEM tarjosi uuden kokeen suorittamista varten toimitettavaksi tonnin kalsiumia, joka olisi jäähdytetty argonilla eikä täysin peittämättä. IPS ilmoitti 11.8.1993 PEM:lle osoittamassaan kirjeessä yhtyvänsä sen Cermepin analyyseistä esittämiin epäilyihin ja olevansa yhtä mieltä näytteen toimittamisesta tälle laboratoriolle tutkimusta varten.

247 IPS:n tiloissa tehtiin 13.—16.9.1993 kolmas koe kahden tonnin erästä argonilla jäähdytettyä kalsiumia. Koe epäonnistui. Koska IPS:n työntekijät olivat kuitenkin asentaneet sulatusuunin korkeiden ja matalien alueiden säädön termoelementit väärinpäin IPS:n laitteistojen tyhjennyksen yhteydessä, PEM katsoi, että näiden laitteistojen säädöt eivät voineet vastata sellaisia säätöjä, jotka olivat tarpeen muun kuin Kiinasta tai Venäjältä peräisin olevan kalsiumin hyväksymiseksi. IPS myönsi, että kyseessä oli virhe, mutta katsoi, ettei sillä ollut mitään vaikutusta lopputulokseen.

248 Tällä välin IPS:n tehtyä PEM:n vakiolaatuisen kalsiumin ja kanadalaisen tuottajan kalsiumin välillä vertailevia tutkimuksia, jotka näyttivät osoittavan, että PEM:n kalsiumin korkean happipitoisuuden perimmäisenä syynä oli sen vähäinen tiiviys, PEM teetti tutkimukset näistä kahdesta kalsiumista. Huolimatta tuloksista, jotka olivat ristiriidassa IPS:n tutkimustulosten kanssa, PEM ryhtyi lisäämään kalsiumharkkovalujensa tiiviysastetta. Se valmisti kuusi tonnia tiivistä kalsium-metallia, joka saatiin aikaan kondensaatiolla käyttämällä kahta avarrinta. Tätä tuotetta ei lopulta tarjottu IPS:lle, koska sen happipitoisuudeksi luokiteltiin myöhemmin 0,4—0,5 prosenttia eli selvästi IPS:n uunin toleranssia suurempi prosenttimäärä.

249 Neljäs koe tehtiin IPS:n suostumuksella 15. ja 16.11.1993 viidestä tonnista argonilla jäähdytettyä kalsiumia. Koska koe epäonnistui jälleen, PEM katsoi, että IPS:n tiloissa voitaisiin suorittaa tuloksellisempia kokeita sen ydinkalsiumilla (kalsium N).

250 PEM valmisti siten IPS:lle viiden tonnin suuruisen erän kalsium N:ää, jonka happipitoisuus oli keskimäärin 0,22 prosenttia, jotta voitaisiin vahvistaa se, että happipitoisuus ja IPS:n uunin likaantumisaste olisivat suoraan yhteydessä toisiinsa. IPS hyväksyi tämän erän vasta helmikuussa 1995 28.2.—3.3.1995 suoritettujen kokeiden yhteydessä eli riidanalaisen asetuksen antamisen jälkeen.

251 PEM jatkoi samanaikaisesti ajanjaksona joulukuusta 1993 huhtikuuhun 1994 teoreettista tutkimustaan kaikista mahdollisista kalsiumin hapettumissyistä (uunien tiiviys, kalkin karbonaattijäämät, sekundaarisissa kemiallisissa reaktioissa alipaineen ja lämpötilan vaikutuksesta syntyvä happi, kalsiumin alumiinipitoisuuden vaikutus happeen). IPS ei ole väittänyt, ettei näitä tutkimuksia olisi tehty, mutta on valittanut siitä, ettei sille ilmoitettu täsmällisesti näiden tutkimusten ja kokeiden sisältöä ja tuloksia.

252 PEM teki 21.7.1994 päivätyllä kirjeellään IPS:lle uuden kaupallisen ehdotuksen, jonka pääasiallinen sisältö oli seuraava: se oli valmis osallistumaan vuoden 1993 lopusta alkaen valmista viiden tonnin kalsiumerää koskevan kokeen kustannuksiin, ja kokeen onnistuessa se sitoutuisi toimittamaan IPS:lle 100—150 tonnia vuosittain viiden vuoden ajan. Nämä määrät huomioon ottaen se myönsi IPS:lle erityisen edulliset hintaehdot ydinkalsium N:n osalta. IPS:n mukaan nämä hintaehdot olivat kuitenkin vielä selvästi vakiolaatuista kalsiumia korkeammat, joten PEM:n tarjous ei ollut kilpailukykyinen.

253 Maaliskuun 1994 lopussa PEM sijoitti IPS:n vaatimukset täyttääkseen 1,5 miljoonaa Ranskan frangia (FRF) seuraaviin kohteisiin: investoinnit/uunit 0,5 miljoonaa FRF; happipitoisuuden mittauslaitteistot 0,1 miljoonaa FRF; muut kuin rakenteelliset tutkimus- ja kehityskulut 0,9 miljoonaa FRF. PEM:n mukaan tutkimus- ja kehityskuluja koskeva momentti oli sen vuoden 1993 talousarviossa 8 prosenttia PEM:n keskustutkimuslaboratorion vuositason momentista "tutkimukset", kun taas muut kulut olivat 25 prosenttia PEM:n vuositason investoinneista sen La Roche de Ramen tehtaalla.

254 Kantaja väittää toisaalta, että PEM:n teknikoiden suullisten ilmoitusten mukaan tutkimus- ja kehityskulut vastasivat yhtiön eri toimintoihin kiinteinä summina jaettuja yleiskuluja. Tältä osin riittää, kun todetaan, ettei kantaja kiistä näiden kulujen olemassaoloa, vaan se yksinkertaisesti vastustaa todisteita esittämättä niiden kohdistamista millekään talousarvion momentille.

255 Edellä esitetyn perusteella on näytetty, että yhteisön tuottaja PEM on vakavasti pyrkinyt tekemään mukautuksia täyttääkseen kantajan tekniset vaatimukset.

256 Näin ollen yhteisön toimielimet eivät ole tehneet tosiseikkoja koskevaa virhettä eivätkä ilmeistä tosiseikkoja koskevaa arviointivirhettä PEM:n halukkuudesta toimittaa tuotetta kantajalle. Jos katsottaisiin, etteivät PEM:n pyrkimykset osoittaisi sen halukkuutta toimittaa tuotetta IPS:lle ja että näin ollen syy-yhteys olisi katkennut yhteisön tuottajan menettelyn vuoksi, polkumyyntitullien käyttöön ottaminen polkumyynnillä tuotujen raaka-aineiden tuonnissa tehtäisiin mahdottomaksi silloin, kun yhteisön tuottaja ei kykene toimittamaan tuotetta tietyille maahantuojille niiden tuotantomenetelmien omaleimaisuuden vuoksi. Tällainen ratkaisu olisi yhteensopimaton perusasetuksen tarkoituksen eli yhteisön tuottajien suojaamiseen kolmansien maiden epärehdiltä hintakäytännöltä tähtäävän pyrkimyksen kanssa.

257 Kantajan esittämät väitteet eivät muuta tätä johtopäätöstä.

258 Kantaja esittää ensinnäkin, että PEM:n tehtaalla suoritetut investoinnit vastaavat PEM:n omia tarpeita. On kuitenkin todettava, että kyseisten investointien tarkoituksena on ollut myös IPS:n vaatimusten täyttäminen. Kantajan omien ilmoitusten mukaan kalsiumharkkovalujen uunista ottaminen kuumana on ollut omiaan edistämään kalsiumin hapettumista. Vaikka oletettaisiinkin, että PEM olisi mahdollisesti kyennyt ratkaisemaan tämän ongelman aikaisemmin, sen harkkovalujen uunista

ottaminen kylmänä saattoi kuitenkin ratkaista PEM:n kalsium-metallin hapettumisongelman, kuten kantaja itsekin on esittänyt.

259 Kantaja vetoaa myös valtuuttamansa asiantuntijan Laurentin 19.5.1995 laatimaan selvitykseen, jossa tuodaan esiin ongelmanratkaisussa käytetyn tutkimusmenetelmän epäjohdonmukaisuudet ja hyödyttömät sivupoikkeamat sekä PEM:n erittäin selvä halu vaikeuttaa ja viivyttää ilmeisten havaintojen tekemistä, kuten ongelman syyn toteamista. Tämä selvitys laadittiin kuitenkin riidanalaisen asetuksen antamisen jälkeen, joten yhteisön toimielimet eivät ole voineet ottaa sitä huomioon. Tämä selvitys ei ole myöskään ratkaiseva siltä osin kuin siinä tehdyt johtopäätökset ovat ristiriidassa PEM:n valtuuttaman asiantuntijan, professori Winandin selvityksen kanssa.

260 Kantaja katsoo, että viimeksi mainitun asiantuntijan 18.12.1995 päivätty lausunto perustuu yhteen ainoaan PEM:n kirjeeseen IPS:lle eli sen 20.5.1994 päivättyyn kirjeeseen, kun taas Laurentin lausunto perustuu koko asiakirja-aineistoon. Tältä osin riittää, kun todetaan, että professori Winandin tutkimassa PEM:n kirjeessä selostetaan keskeiset seikat näiden kahden yrityksen välisistä kauppasuhteista ajanjaksona joulukuusta 1992 huhtikuuhun 1994. Näin ollen professori Winandin selvitykselle ei voida antaa vähemmän painoarvoa kuin Laurentin selvitykselle.

261 Kantaja ei voi arvostella komissiota siitä, ettei se ole tässä yhteydessä käyttänyt riippumatonta asiantuntijaa tarkistaakseen, miten suuriin ponnistuksiin PEM on todellisuudessa ryhtynyt kyetäkseen toimittamaan kantajalle sille sopivaa tuotetta. Perusasetuksessa ei ensinnäkään velvoiteta komissiota ryhtymään tällaiseen toimenpiteeseen ennen lopullisten toimenpiteiden ehdottamista. Toiseksi komission yksiköt ovat tarkistaneet asiakirja-aineistosta ilmenevät tosiseikat ja niitä on käsitelty kontradiktorisesti PEM:n ja kantajan välillä. Lisäksi yhteisön toimielinten on toimittava määräajoissa, joita on tarpeellista rajoittaa lopullisten toimenpiteiden antamiseksi, ja niiden on aina viime kädessä arvioitava asianomaisten osapuolten esittämät seikat polkumyynnin vastaisessa menettelyssä.

262 Näin ollen komissio ei ole ylittänyt sillä tässä asiassa olevaa harkintavaltaansa.

263 Sen vuoksi kyseessä oleva väite on hylättävä.

b) Väite, jonka mukaan PEM oli vastuussa hajotetun kalsium-metallin hinnan laskusta, josta seurasi yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

264 Kantaja väittää, että sen komissiolle 25.8.1994 osoittamassaan kirjeessä toimittamien tietojen mukaan PEM on omasta aloitteestaan laskenut hintoja ilman, että se olisi ollut siihen pakotettu, koska IPS:n hinnat ovat aina olleet PEM:n hintoja korkeammat, toisin kuin riidanalaisen asetuksen 19. perustelukappaleessa väitetään. Tutkittaessa pääosasto (jäljempänä PO) IV:lle ilmoitettuja PEM:n hintoja ilmenee sitä vastoin, että tämä yritys on harjoittanut IPS:n syrjäyttämispolitiikkaa sopeuttaen hintatasonsa systemaattisesti 10—15 prosenttia IPS:n hintatasoa alemmaksi ottamatta koskaan todellisia kustannuksiaan huomioon.

265 Neuvosto väittää, että PEM:n hinnat eivät ole hintoja, jotka PEM olisi vain ilmoittanut, kuten kantaja on ilmoittanut PO IV:lle, vaan ne ovat komission paikan päällä PEM:n tiloissa tarkistamia kirjanpitotietoja. Sen sijaan kantaja on kieltäytynyt toimittamasta jälleenmyyntihintojaan koskevia tietoja, ja komission on täytynyt käyttää käytettävissä olevia tietoja eli sitä, että PEM:n hinta oli laskenut 17 prosenttia. Komissio on näin toimiessaan noudattanut perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohtaa.

266 Kantaja vastaa väitteeseen, jonka mukaan se ei olisi ilmoittanut jälleenmyyntihintojaan, että nämä luvut olivat käytettävissä, koska ne olivat PO IV:llä 12.7.1994 tehdystä kantelusta lähtien, ja että ne ovat myös neuvostolla, koska ne oli liitetty kumoamiskanteeseen. Kantaja ei kuitenkaan ole nähnyt vielä mitään sellaista, joka osoittaisi, etteivät nämä luvut pidä paikkaansa.

267 Neuvosto huomauttaa IPS:n PO IV:lle 25.8.1994 toimittamasta kirjeestä, johon kantaja vetoaa sen väitteensä tueksi, että PEM olisi ensimmäisenä laskenut hintojaan, että kyseinen kirje on osoitettu komission PO IV:lle ilman että PO I:lle olisi toimitettu siitä jäljennöstä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

268 Perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos osapuoli, jota asia koskee, tai kolmas maa kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä kohtuullisessa ajassa taikka merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos komissio toteaa, että joku, jonka etua asia koskee, tai kolmas maa on toimittanut sille vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, se voi jättää tällaiset tiedot huomioon ottamatta ja evätä vaatimuksen, johon kyseinen tieto liittyy."

269 Kantaja vetoaa sen väitteensä tueksi, jonka mukaan PEM on ensimmäisenä laskenut hintojaan ja on sen vuoksi aiheuttanut oman vahinkonsa, 25.8.1994 päivättyyn kirjeeseensä PO IV:lle, johon on liitetty yhteenveto kantajan käyttämistä hinnoista hajotetun kalsiumin markkinoilla.

270 Kuten neuvosto perustellusti huomauttaa, kantaja ei kuitenkaan ole toimittanut tätä yhteenvetoa PO I:lle, joka ainoana pääosastona vastaa polkumyynnin vastaisten menettelyjen tutkinnasta.

271 Näin ollen komissio ei ole voinut saada näitä tietoja kantajalta, koska se on edelleen kieltäytynyt toimittamasta tietoja sen myynnistä hajotetun kalsiumin markkinoilla. Tämän vuoksi kantaja ei voi tässä oikeudenkäynnissä vedota tällaisiin tietoihin riidanalaista asetusta vastaan.

272 Kyseinen yhteenveto on lisäksi toimitettu PO IV:lle ilman sitä tukevia todisteita. Sitä vastoin PEM:n hajotetun kalsiumin markkinoilla käyttämät hinnat ovat komission paikan päällä, PEM:n tiloissa tarkistamia kirjanpitotietoja. Näin ollen kantajan kieltäydyttyä toimittamasta jälleenmyyntihintojaan koskevia tietoja komissio on voinut käytettävien tietojen perusteella ja perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksyttävästi katsoa, että PEM:n hinta oli laskenut 17 prosenttia venäläisten ja kiinalaisten tuottajien harjoittaman polkumyynnin vuoksi.

273 Kyseessä oleva väite on näin ollen hylättävä.

2. Vahingon merkitys

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

274 Kantaja väittää, että suurin osa kyseisestä tuonnista johtuu siitä, ettei se onnistunut hankkimaan tuotetta PEM:ltä. Kantaja korostaa, että se vastasi vuosien 1989 ja 1993 välisenä aikana 62—97 prosentista ja keskimäärin 70 prosentista Kiinasta ja Venäjältä

peräisin olevan tuotteen tuonnista yhteisöön ja tutkimusajanjakson aikana 65,7 prosentista eikä 50 prosentista, kuten neuvosto väittää riidanalaisessa asetuksessa. Näin ollen PEM ei voi vedota mihinkään tästä tuonnista aiheutuneeseen vahinkoon, koska sen on mahdotonta tuottaa kalsiumia samaan käyttötarkoitukseen. Kaiken lisäksi PEM:n mahdollisesti kärsimä vahinko voi koskea ainoastaan niitä 30:tä prosenttia, jonka muut yhteisön käyttäjät ovat tuoneet.

275 Neuvosto tuo esiin, että vahinko on määritettävä paitsi ottamalla huomioon tuodun kalsium-metallin myynti, myös rakeiksi jalostetun kalsiumin myynti. Muussa tapauksessa päädyttäisiin siihen järjenvastaiseen johtopäätökseen, ettei rehdin kilpailun olosuhteita voida palauttaa silloin, jos polkumyynnillä tuotu tuote jalostetaan aina ennen sen jälleenmyyntiä.

276 Vaikka oletettaisiin, ettei PEM kykenisi toimittamaan kantajalle sille sopivaa tuotetta, kantajan tuonti olisi kuitenkin aiheuttanut PEM:lle vahinkoa, koska tuotu tuote on jälleenmyyty rakeina, jotka kilpailevat PEM:n rakeina myymän kalsiumin kanssa. Tuontia koskeva polkumyyntihinta heijastuu (pallomaisten) kalsiumrakeiden jälleenmyyntihintaan ja tästä syystä aiheuttaa vahinkoa PEM:lle, joka myy myös (ei-pallomaisia) kalsiumrakeita yhteisön markkinoilla. Kantaja väittää siten perusteettomasti, että vahinko voisi koskea ainoastaan muiden käyttäjien tuontia yhteisöön.

277 Neuvosto katsoo sen kantajan väitteen osalta, jonka mukaan se on tuonut 62—97 prosenttia Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevista tuotteista eikä riidanalaisessa asetuksessa ilmoitettua 50:tä prosenttia, että vaikka näiden lukujen oletettaisiin olevan oikeita, mitä ne eivät ole, vahinko olisi silloin suurempi, koska markkinoilla jälleenmyytäisiin suurempi määrä kalsiumia (pallomaisina) rakeina.

278 PEM:lle rakeiksi jalostetun kalsiumin markkinoilla aiheutuneen vahingon osalta neuvosto katsoo, että kantaja ei ole näyttänyt, että neuvosto olisi tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

279 Kantajan väitteisiin liittyy tosiseikkoja eli kantajan tuonnin täsmällistä määrää koskeva ongelma sekä oikeudellinen ongelma eli se, onko kantajan väite paikkansapitävä, kun sen mukaan sen tuontia ei pidä ottaa huomioon vahinkoa määritettäessä sen vuoksi, että PEM:n oli mahdotonta toimittaa sille vakiolaatuista kalsiummetallia. Koska tosiseikkaa koskevalla ongelmalla on merkitystä asian ratkaisun kannalta ainoastaan, jos kantajan oikeudellinen väite ilmenee paikkansapitäväksi, tätä oikeudellista väitettä on tutkittava ensiksi.

280 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta koskevassa asianmukaisessa tutkimuksessa on tältä osin otettava huomioon paitsi sellaisenaan tuodun kalsiummetallin myös rakeiksi jalostetun kalsium-metallin myynti, kuten riidanalaisen asetuksen 19. perustelukappaleessa todetaan. Muussa tapauksessa ei nimittäin olisi mahdollista esimerkiksi palauttaa rehtiä kilpailua tilanteessa, jossa polkumyynnillä tuotu tuote on jalostettu ennen sen jälleenmyyntiä.

281 Kantajan tuonti on omiaan aiheuttamaan vahinkoa PEM:lle, koska tuotu tuote jalostetaan ja jälleenmyydään sen jälkeen jauheena, jolloin se kilpailee PEM:n rakeina myymän kalsiumin kanssa. Kuten edellä 212—219 kohdassa on todettu, polkumyyntihinnat heijastuvat kantajan tuottaman pallomaisen kalsiumjauheen jälleenmyyntihintoihin ja aiheuttavat tästä syystä vahinkoa PEM:lle, joka myy (ei-pallomaisia) kalsiumrakeita yhteisön markkinoilla käyttäen yhteisöstä peräisin

olevaa primäärikalsium-metallia. Kantaja väittää siten perusteettomasti, ettei vahinko voisi liittyä sen yhteisöön suuntautuvaan tuontiin.

282 Näin ollen Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuontia koskevien lukujen paikkansapitävyydellä ei ole merkitystä asian ratkaisun kannalta. Vaikka oletettaisiin, että kantajan esittämät luvut ovat oikeita, sen tuoma määrä olisi ollut suurempi ja vahinko vähintään yhtä suuri, koska tämä tuotu määrä olisi jälleenmyyty yhteisön markkinoilla pallomaisena kalsiumjauheena.

283 Tämän vuoksi myös nyt kyseessä oleva väite on hylättävä.

284 Näin ollen neljäs kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Viides kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 12 artiklan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä

A Johdanto

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

285 Kantaja väittää, että neuvosto on virheellisesti päätellyt, että lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi yhteisön edun mukaista. Todellisuudessa yhteisön etu ei ole edellyttänyt sellaisten polkumyyntitullien käyttöön ottamista, joilla on voitu luoda PEM:n määräävä asema Euroopan primäärikalsium-metallimarkkinoilla ja

hajotetun kalsium-metallin markkinoilla tai vahvistaa sitä siten, että kantaja on samalla lähes hävinnyt hajotetun kalsium-metallin Euroopan markkinoilta.

286 Se, että PEM:n määräävä asema kalsium-metallimarkkinoilla on syntynyt tai että sitä on vahvistettu, johtuu seuraavista seikoista:

— kiinalaisen tai venäläisen kalsium-metallin tuonti on mahdotonta, kun otetaan huomioon muun muassa asetettujen polkumyyntitullien määrä ja se, että ne ovat paljoustulleja eivätkä arvon mukaan määriteltyjä tulleja;

— pohjoisamerikkalaisilta tuottajilta on mahdotonta hankkia tuotetta;

— PEM:n tuottaman ydinlaatuisen kalsium-metallin hinta on liian korkea.

287 Tämän vuoksi yhteisön etujen yhteensovittaminen olisi kantajan mukaan edellyttänyt, että neuvosto olisi tarkistanut, ovatko toimenpiteiden myönteiset vaikutukset kielteisiä vaikutuksia suuremmat. Riidanalaisessa asetuksessa esille tuodut myönteiset vaikutukset ovat kuitenkin erittäin vähäisiä, kun niitä verrataan PEM:n määräävän aseman todelliseen vahvistumiseen kalsium-metallimarkkinoilla ja sen pääasiallisen kilpailijan IPS:n yhtä todelliseen sulkemiseen pois hajotetun kalsiumin markkinoilta.

288 Neuvosto katsoo riidanalaisessa asetuksessa esitetyin perustein, että lopullisten polkumyyntitullien käyttöönottaminen oli yhteisön edun mukaista.

289 Neuvosto katsoo, että yhteisön tuottajan määräävää markkina-asemaa ei ole näytetty toteen ja että näin ollen kantajan väite ei perustu tosiseikkoihin.

290 PEM ja Chambre syndicale yhtyvät neuvoston väitteisiin. Niiden mielestä toimenpiteiden toteuttamatta jättämisestä olisi erittäin vakavia seurauksia yhteisölle, koska ainoan yhteisön tuottajan toiminnan jatkuvuus välittömästi vaarannettaisiin. Toimenpiteiden puuttuminen johtaisi mitä todennäköisimmin siihen, että PEM ostaisi kalsium-metallin Kiinasta ja Venäjältä ja lopettaisi tästä syystä yhteisön kalsium-metallin tuotannon kokonaisuudessaan. Lyhyellä aikavälillä tämä merkitsisi pelottavaa tuotannollista ongelmaa PEM:lle, jonka olisi pakko sulkea La Roche de Ramen tehtaansa. Tehtaan sulkemisella olisi kielteisiä vaikutuksia yhdelle kokonaiselle Ranskan alueelle. Pitkällä aikavälillä polkumyyntitullien puuttuminen mahdollistaisi sen, että Kiinassa ja Venäjällä toimivat tuottajat voisivat vapaasti määrätä hintansa kalsium-metallin yhteisön markkinoilla. Tämä johtaisi siihen, että tuotteesta saattaisi tulla pulaa ja hinnat saattaisivat äkillisesti nousta, kuten vuonna 1993/94 tapahtui molybdeenin, volframin ja antimonin osalta. Vielä pidemmällä aikavälillä Kiinassa ja Venäjällä toimivat tuottajat saisivat hajotetun kalsium-metallin markkinat, joilla ne jo ovat mukana, ja sen väistämättömänä seurauksena yhteisön jalostajat ja käyttäjät tulisivat tästä tuotteesta riippuvaisiksi.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

291 Perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaan lopullinen polkumyyntitulli voidaan ottaa käyttöön ainoastaan, "jos lopullisesti todetut tosiseikat osoittavat, että — — on esiintynyt polkumyynnillä — — tapahtuvaa tuontia ja että tämä on aiheuttanut vahinkoa ja että yhteisön edut edellyttävät yhteisön toimia — — ".

292 Oikeuskäytännön mukaan selvitettäessä, edellyttävätkö yhteisön edut ryhtymistä toimenpiteisiin, on arvioitava monitahoisia taloudellisia tilanteita, ja tällaista arviota koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (Em. asia Sharp Corporation v. neuvosto, 58 kohta).

293 Ensiksi on siten tarkistettava, ovatko yhteisön toimielimet tehneet tosiseikkoja koskevan virheen tai arvioineet ilmeisen virheellisesti siihen tutkimukseen liittyviä tosiseikkoja, jonka perusteella ne ovat katsoneet, ettei polkumyyntitulleilla ole luotu PEM:n määräävää asemaa kalsium-metallimarkkinoilla tai vahvistettu sitä.

B PEM:n asema kalsium-metallimarkkinoilla ennen riidanalaisten tullien käyttöön ottamista

294 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että ensimmäisenä on selvitettävä, onko PEM:llä ollut määräävä markkina-asema ennen riidanalaisten tullien käyttöön ottamista.

295 Tältä osin on syytä todeta, kuten komissio on tuonut esiin ilman, että kantaja olisi sitä kiistänyt, että väliaikaisesta asetuksesta ilmenee (26. ja 32. perustelukappale), että yhteisön primäärikalsium-metallimarkkinoilla toimivien yritysten markkinaosuudet olivat vuosina 1989—1992 seuraavat:

Vuosi	Kiina ja Venäjä	PEM	Muut
1989	35,3 %	50,2 %	14,5 %
1990	40,7 %	44,0 %	15,3 %
1991	48,8 %	34,7 %	16,5 %
1992	52,8 %	31,7 %	15,5 %

296 Näistä tiedoista ilmenee, että ajanjaksona 1989—1992 PEM on menettänyt 18,5 prosenttia yhteisön markkinoista, kun Kiinasta ja Venäjältä tulevan tuonnin osuus markkinoista kasvoi 17,5 prosenttia ja muiden valmistajien osuus 1 prosentin. Tämän

ajanjakson aikana PEM ei siten ole voinut toimia kilpailijoistaan riippumatta, koska se on menettänyt merkittävän osan yhteisön markkinaosuudestaan huolimatta siitä, että vuonna 1989 on otettu käyttöön polkumyyntitullit Kiinasta ja Venäjältä tulevassa tuonnissa.

297 Näin ollen, ja koska muuta näyttöä ei ole esitetty, ei voida katsoa, että neuvosto olisi tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen tai arviointivirheen katsoessaan, että PEM:llä ei ollut määräävää asemaa yhteisön kalsium-metallimarkkinoilla ennen riidanalaisten tullien käyttöön ottamista.

C PEM:n asema primäärikalsium-metallimarkkinoilla ja hajotetun kalsium-metallin markkinoilla riidanalaisten tullien käyttöön ottamisen jälkeen

298 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asiassa on lisäksi selvitettävä, onko PEM voinut hankkia riidanalaisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisen seurauksena määräävän markkina-aseman paitsi primäärikalsium-metallimarkkinoilla, myös hajotetun kalsiumin johdannaismarkkinoilla.

299 Riidanalaisen asetuksen (30. ja 31. perustelukappale) mukaan vaaraa tehokkaan kilpailun voimakkaasta vähenemisestä yhteisön markkinoilla ei ole seuraavien seikkojen perusteella:

— väliportaan käyttäjillä on edelleen mahdollisuus ostaa kiinalaista tai venäläistä kalsium-metallia asianmukaisilla hinnoilla;

— kalsium-metallia on mahdollista ostaa pohjoisamerikkalaisilta tuottajilta;

— tilannetta on mahdollista tarkastella uudelleen kuuden kuukauden tai viimeistään vuoden kuluttua riidanalaisten tullien käyttöön ottamisesta.

1. PEM:n asema primäärikalsium-metallimarkkinoilla

a) Väliportaan käyttäjien mahdollisuus hankkia Kiinasta tai Venäjältä tuotua kalsium-metallia

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

300 Kantaja väittää, että otettaessa käyttöön "paljoustulli" eikä "arvon mukaan" määriteltyä polkumyyntitullia voidaan ainoastaan vahvistaa PEM:n määräävää markkina-asemaa, koska yhteisöön ei enää tuoda lainkaan kiinalaista tai venäläistä kalsium-metallia. Riidanalaisten tullien käyttöön ottamisen jälkeen venäläisen kalsiumin tuonti laski 84 prosenttia (56,5 tonnista/kuukausi vuoden 1994 neljänä ensimmäisenä kuukautena 8,9 tonniin/kuukausi kahdeksana seuraavana kuukautena). Tuonti Kiinasta laski 98 prosenttia (29 tonnista/kuukausi 0,6 tonniin/kuukausi).

301 Neuvosto selittää määränneensä tullit paljoustulleina minimoidakseen riskin tullien kiertämisestä hintamanipulaatiolla. Asetuksen N:o 2808/89 antamisen jälkeen Kiinassa ja Venäjällä toimivat tuottajat laskivatkin vientihintojaan sisällyttääkseen niihin asetuksella käyttöön otetut tullit. Paljoustulleissa kannetun tullin määrää ei alenneta viejien laskiessa hintojaan. Tulleja ei ole vahvistettu tuonnin kynnyshinnan perusteella, minkä seurauksena on taattu kalsiumin vähimmäishinta yhteisössä.

302 Neuvosto katsoo, että väite kiinalaisen tai venäläisen kalsium-metallin tuonnin keskeytymisestä on pelkkää spekulaatiota, varsinkin kun tuontitilastojen mukaan 71 tonnia venäläistä kalsiumia on saatettu vapaaseen vaihdantaan vuoden 1994 toukokuun ja joulukuun välisenä aikana. Tullit eivät ole myöskään vaikuttaneet

väliaikaiseen tuontiin. Kun tämä väliaikainen tuonti otetaan huomioon, vuoden 1994 toukokuun ja joulukuun välisenä aikana Venäjältä on tuotu 298 tonnia ja Kiinasta 209 tonnia, joista 427 tonnia (219 tonnia + 208 tonnia) on tuotu Ranskaan.

303 Polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta huolimatta kantaja voi neuvoston mukaan edelleen hankkia vapaasti tuotetta Kiinasta tai Venäjältä. Sen seurauksena, että normaaliarvo on laskettu amerikkalaisen tuottajan kotimarkkinoillaan käyttämien hintojen perusteella, vaihtoehtoiset hankintalähteet Kiinassa ja Venäjällä ovat tullien käyttöön ottamisella tavallaan vaihtuneet markkinatalousmaista oleviksi hankintalähteiksi.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

304 Kantajan väitettä paljoustullien käyttöön ottamisen vaikutuksista ei voida hyväksyä. Kuten neuvosto perustellusti huomauttaa, paljoustullin käyttöön ottamisella, toisin kuin tullin vahvistamisella tuonnin kynnyshinnan perusteella, voidaan minimoida riski tullien kiertämisestä hintamanipulaatiolla, koska kannettujen tullien määrä ei pienene, jos tuojat laskevat hintojaan. Tällä menettelytavalla voidaan taata kalsiumin vähimmäishinta yhteisössä, kuitenkin siten, että tuonti asianmukaisilla hinnoilla eli hinnoilla, joilla yhteisön tuottaja voi saada riittävän katetuoton, on mahdollista.

305 Näin ollen neuvosto on voinut pätevästi katsoa, että paljoustullin käyttöön ottamisesta sellaisenaan ei ole aiheutunut Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan tuonnin estyminen.

306 Arvioitaessa, ovatko yhteisön toimielimet tehneet tosiseikkoja koskevan virheen tai arvioineet ilmeisen virheellisesti tosiseikkoja, jotka koskevat mahdollisuutta jatkaa tuotteen hankkimista Kiinasta ja Venäjältä, ei voida ottaa huomioon polkumyyntitullien käyttöön ottamisen jälkeen todellisuudessa tapahtuneita seikkoja. On tutkittava ainoastaan sitä, saattoivatko yhteisön toimielimet riidanalaista asetusta annettaessa niiden käytettävissä olleiden tietojen perusteella katsoa, että polkumyyntitullien käyttöön ottamisen jälkeen Kiina ja Venäjä olisivat edelleen eurooppalaisten käyttäjien hankintalähteitä.

307 Ainoa tällaista ennustetta vastaan esitetty väite perustuu siihen, että tuontihinnat nousivat riidanalaisten tullien käyttöön ottamisen jälkeen. Sillä ei kuitenkaan voida asettaa neuvoston alkuperäistä ennustetta kyseenalaiseksi. Onkin selvää, että tullien taso on laskettu yhteisön tuottajan keskimääräisten tuotantokustannusten perusteella viiden prosentin katetuotolla korotettuna, mikä merkitsee sitä, että PEM:n kanssa kilpailevat jalostusyritykset, kantaja mukaan lukien, ovat voineet jatkaa tuotteen hankkimista Kiinasta ja Venäjältä ilman, että se olisi kuitenkaan haitannut niiden kilpailuasemaa jalostetun tuotteen markkinoilla, edellyttäen tietysti, etteivät niiden tuotantokustannukset ole olennaisesti PEM:n tuotantokustannuksia korkeammat. Koska kantaja ei ole toimittanut komissiolle tietoja tuotantokustannuksistaan riidanalaisten tullien määräämistä edeltäneen hallinnollisen menettelyn aikana, yhteisön toimielimiä ei voida arvostella siitä, että ne eivät ole ottaneet tätä seikkaa huomioon yhteisön etua arvioitaessa.

308 Lisäksi se, että polkumyyntitulleja ei otettaisi käyttöön pelkästään siitä syystä, että tullien käyttöön ottamisen seurauksena markkinoilta suljettaisiin pois ne kilpailevat yritykset, joilla on korkeimmat tuotantokustannukset, on ristiriidassa yhteismarkkinoilla ylläpidettävän vääristymättömän kilpailun kanssa. Koska perustamissopimuksen 3 artiklan g alakohdassa määrätyllä järjestelmällä, jolla taataan, ettei kilpailu yhteismarkkinoilla vääristy, pyritään pääasiallisesti siihen, että taloudelliset resurssit voidaan kohdentaa oikein, taloudellisesti elinkelpoisten yritysten sulkeminen pois sen varmistamiseksi, että yritys, jolla on korkeammat tuotantokustannukset, pysyy markkinoilla, ei ole perusteltua.

309 Näin ollen yhteisön toimielimet eivät ole tehneet tosiseikkoja koskevaa virhettä eivätkä ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että yhteisössä toimivat kalsium-metallin väliportaan käyttäjät saattoivat jatkaa tuotteen hankkimista Kiinasta ja Venäjältä.

310 Näin ollen kyseessä oleva väite on hylättävä.

b) IPS:n mahdollisuudet hankkia tuotetta pohjoisamerikkalaisilta toimittajilta

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

311 Kantaja väittää pääasiallisesti, että pohjoisamerikkalaiset toimittajat eivät voineet olla vaihtoehtoisia hankintalähteitä, kun otetaan huomioon kantajan vaikeudet hankkia tuotetta niiltä.

312 Amerikkalainen tuottaja valmistaa tuotetta pääasiallisesti omaan käyttöönsä ja tuo itse huomattavia määriä kiinalaista tai venäläistä kalsium-metallia. Se on myös juoksutteisen langan eli kalsiumia ilman muita lisäaineita sisältävän tuotteen tuottaja, ja se vie osan tästä tuotannosta Eurooppaan. Juoksutteinen lanka ja palasina oleva kalsium on kuitenkin luokiteltu samaan tullikoodeksiin, mikä suurentaa epänormaalilla tavalla jälkimmäisen tuotteen tilastolukuja (tms.). Lisäksi Yhdysvalloissa on kolme muuta juoksutteisen langan tuottajaa, jotka käyttävät kalsiumjauhetta ja jotka vievät edelleen Eurooppaan kalsium-metallin kanssa samaan tullikoodeksiin kuuluvia käsiteltyjä tuotteita. On siten mahdotonta tutkia asianmukaisesti Yhdysvalloista Eurooppaan tuotuja tuotteita koskevia tilastoja. Yhdysvalloista peräisin olevan

palasina olevan kalsiumin saatavuus ei toisaalta ole parantunut. Kantajan mukaan sen joulukuussa 1994 tekemä tilaus toimitettiin vasta joulukuussa 1995.

313 Kanadalainen tuottaja puolestaan jatkaa tärkeimpään tuotteeseensa eli magnesiumiin keskittyvää strategiaa. Toisin kuin neuvosto väittää, ennen polkumyyntitullien käyttöön ottamista edeltäviin vuosiin nähden ei voida havaita suurta kasvua. Kantaja toi nimittäin vuonna 1994 Kanadasta maahantuoduista 126 tonnista 47 tonnia kattaakseen 700 tonnin suuruisen tarpeen. Kanadasta peräisin olevan tuonnin ylijäämä eli 79 tonnia on lukuna verrattavissa neuvoston vuoden 1992 osalta esittämään 61 tonniin. Tämän jälkeen kyseinen tuottaja keskeytti toimituksensa. Vuonna 1995 se ei tehnyt yhtään tarjousta IPS:n lukuisista pyynnöistä huolimatta. Vuonna 1996 se tarjosi 100:aa tonnia mainitsematta kuitenkaan hintaa. Se noudatti siten strategiaa, jonka mukaan se toimitti tuotetta vain silloin kun se sille sopi ja suosi magnesiumin tuotantoa kalsiumin tuotantoon nähden. Kaikki nämä seikat on kantajan mukaan näytetty useaan otteeseen PO IV:lle toteen.

314 Näin ollen primäärikalsium-metallin käyttäjät ja jalostajat ovat kantajan mukaan täysin riippuvaisia eurooppalaisesta tuottajasta.

315 Neuvosto huomauttaa, että Eurostatin tilastot osoittavat tuonnin Yhdysvalloista kasvaneen selvästi. Vuonna 1994 vapaaseen vaihdantaan tuotiin 76 tonnia, kun vuonna 1993 tuotiin 18 tonnia, vuonna 1992 49 tonnia ja vuonna 1991 60 tonnia. Samat tilastot osoittavat myös tuonnin Kanadasta kasvaneen selvästi. Vuonna 1994 vapaaseen vaihdantaan tuotiin 126 tonnia kalsium-metallia, kun vuonna 1992 tuotiin 61 tonnia, vuonna 1991 30 tonnia ja vuonna 1988 49 tonnia. Nämä luvut kyseenalaistavat kantajan väitteet, joiden mukaan amerikkalainen tuottaja valmistaa pääasiallisesti tuotetta omaan käyttöönsä ja kanadalainen tuottaja keskittyy nykyään magnesiumin tuotantoon. Yhdysvallat ja Kanada ovat siten kaksi muuta hankintalähdettä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

316 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että neuvosto on katsonut (riidanalaisen asetuksen 30. perustelukappaleessa), että yhteisön jalostajat, IPS mukaan lukien, ovat voineet jatkaa tuotteen hankkimista Yhdysvalloista ja Kanadasta.

317 Kuten edellä 306 kohdassa on todettu, tutkittaessa, ovatko yhteisön toimielimet tehneet tältä osin tosiseikkoja koskevan virheen tai arvioineet tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti, ei voida ottaa huomioon polkumyyntitullien käyttöön ottamisen jälkeen tapahtuneita seikkoja. Huomioon on otettava ainoastaan ne tiedot, jotka olivat yhteisön toimielinten käytettävissä riidanalaista asetusta annettaessa.

318 Väitteensä tueksi kantaja esittää pääasiallisesti ainoastaan yhden perustelun, jonka mukaan sillä oli polkumyyntitullien käyttöön ottamisen jälkeen vaikeuksia hankkia tuotetta pohjoisamerikkalaisilta tuottajilta. Tältä osin on syytä todeta ensinnäkin, että kantaja ei ole tuonut esiin riidanalaisen asetuksen antamista edeltävän hallinnollisen menettelyn aikana pohjoisamerikkalaisten tuotteiden laatuun liittyviä vaikeuksia eikä pohjoisamerikkalaisten tuottajien soveltamiin hintoihin liittyviä vaikeuksia eikä myöskään niiden tuotantokapasiteettiin liittyviä ongelmia, ja toiseksi, että luvut, jotka koskevat Yhdysvalloista ja Kanadasta peräisin olevan kalsium-metallin tuontia sen jälkeen kun ensimmäiset polkumyyntitullit oli vuonna 1989 otettu käyttöön, mutta ennen riidanalaista asetusta kuitenkin osoittavat esimerkiksi sen, kuten kantaja itsekin myöntää PEM:n väliintulokirjelmästä esittämiensä huomautusten liitteessä 18, että vuonna 1990 tuotu määrä (78 tonnia) kasvoi vuonna 1991 (90 tonnia) ja vuonna 1992 (110 tonnia) ja väheni sitten vuonna 1993 (67 tonnia) seurauksena kiinalaisten ja venäläisten tuottajien polkumyynnillä tapahtuneesta viennistä, josta ei vuoden 1993 aikana kannettu polkumyyntitulleja.

319 Näin ollen yhteisön toimielimet ovat voineet perustellusti katsoa, että sama tuonnin kasvukehitys tulisi jatkumaan, kun paljoustulleilla olisi palautettu rehdin kilpailun olosuhteet yhteisössä.

320 Näin ollen kyseessä oleva väite on hylättävä.

c) Mahdollisuus tarkastella uudelleen markkinatilannetta kuuden kuukauden tai viimeistään vuoden kuluttua riidanalaisten tullien käyttöön ottamisesta

Kantajan väitteet ja niiden perustelut

321 Kantaja kyseenalaistaa sen, onko riidanalaisessa asetuksessa (31. perustelukappale) tarkoitettu mahdollisuus tarkastella asetusta uudelleen kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta, jos kilpailuolosuhteet sitä edellyttävät, tai muussa tapauksessa vuoden kuluttua riidanalaisten tullien käyttöön ottamisesta, tarkoituksenmukainen. Koska markkinaolosuhteet ovat kantajan mukaan muuttuneet täysin väliaikaisten tullien käyttöönottamisen jälkeen, sen mielestä on vaikea ymmärtää, missä tilanteessa uudelleentarkastelu olisi voitu suorittaa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

322 Neuvosto on perustelukappaleella, jonka mukaan kyseinen uudelleentarkastelu on mahdollista, säätänyt keinosta, jolla se voi tarvittaessa muuttaa tai jopa poistaa riidanalaiset tullit, jos niiden voimassapitäminen aiheuttaisi vaaran kilpailuolosuhteiden merkittävästä heikkenemisestä yhteisössä. Uudelleentarkastelusta säätäminen on kaikkea muuta kuin hyödytöntä, koska sillä vahvistetaan, että yhteisön toimielimet ovat ottaneet huomioon huolen mahdollisesta kilpailuolosuhteiden heikkenemisestä yhteisössä riidanalaisten tullien käyttöön ottamisen jälkeen ja että ne ovat sovittaessaan kyseisiä intressejä yhteen asianmukaisesti ottaneet yhteisön kilpailupolitiikan tavoitteet huomioon.

323 Tästä seuraa, että kyseessä oleva väite on hylättävä.

d) Johtopäätös

324 Näin ollen on pääteltävä, että yhteisön toimielimet eivät ole ylittäneet harkintavaltaansa katsoessaan, että riidanalaisten polkumyyntitullien käyttöön ottaminen ei ole ollut omiaan luomaan PEM:n määräävää asemaa yhteisön primäärikalsium-metallimarkkinoilla tai vahvistamaan sitä.

2. PEM:n asema hajotetun kalsium-metallin markkinoilla

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

325 Kantaja väittää, että PEM on sen suurin kilpailija hajotetun kalsium-metallin markkinoilla. Riidanalaisten tullien käyttöön ottamisesta lähtien kantaja on menettänyt 76 prosenttia markkinaosuudestaan yhteisössä. PEM on siten näiden tullien käyttöön ottamisen ansiosta voinut saada saman määräävän markkina-aseman kuin primäärikalsium-metallimarkkinoilla, koska Euroopan markkinoita on pidettävä maantieteellisinä viitemarkkinoina ottaen huomioon näiden tullien käyttöön ottamisella luodut tullimuurit rajoilla.

326 Neuvosto huomauttaa, ettei ole epätavallista, että maahantuoja menettää markkinaosuuksia polkumyyntitullien käyttöön ottamisen vuoksi. Sen väitteen osalta, jonka mukaan kantaja olisi "lähes hävinnyt markkinoilta", ja kantajan toistuvan väitteen osalta, jonka mukaan PEM:llä olisi määräävä markkina-asema, neuvosto viittaa aikaisempiin huomautuksiinsa ja korostaa lisäksi, että merkittävä osa kantajan toiminnasta koostuu tullivapaan väliaikaisen tuontijärjestelmän mukaisesti tuodun kalsiumin granuloinnista, jota PEM ei voisi suorittaa omalla kalsiumillaan. Eurostatin tilastojen mukaan tämä osa kantajan toiminnasta ei kuitenkaan ole vähentynyt tullien käyttöön ottamisen vuoksi, vaan se on jopa kasvanut.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

327 Kantaja ei ole näyttänyt toteen, että kun otetaan huomioon riidanalaisessa asetuksessa tähdennetyt yhteisön ulkopuoliset hankintamahdollisuudet, neuvosto olisi voinut ennakoida silloin käytettävissä olleiden tietojen perusteella PEM:n mahdollisen määräävän aseman syntymisen hajotetun kalsium-metallin markkinoilla polkumyyntitullien käyttöön ottamisen jälkeen.

328 Kantaja ainoastaan väittää esittämättä väitettään tukevia todisteita, että se on menettänyt 76 prosenttia markkinaosuudestaan hajotetun kalsium-metallin markkinoilla asetuksen antamisen jälkeen. Kantaja ei myöskään ole esittänyt seikkoja, jotka osoittaisivat, että tämä väitetty markkinaosuuden menettäminen johtuisi juuri polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta eikä siitä, että kantaja ei ole kyennyt tuottamaan tuotetta kilpailukykyisillä hinnoilla.

329 Yhteisön toimielimet eivät näin ollen ole ylittäneet harkintavaltaansa katsoessaan, että riidanalaisten polkumyyntitullien käyttöön ottaminen ei ole ollut omiaan luomaan PEM:n määräävää asemaa yhteisön hajotetun kalsium-metallin markkinoilla tai vahvistamaan sitä.

330 Näin ollen kyseinen väite on hylättävä.

D Väliportaan käyttäjien ja muiden muassa kantajan sekä lopullisten käyttäjien etujen ja PEM:n menettelyn huomioon ottaminen tutkittaessa, onko riidanalaisten tullien käyttöön ottaminen yhteisön edun mukaista

331 Kantaja väittää, että yhteisön toimielinten olisi pitänyt vertailla intressejä, mikä olisi edellyttänyt, että ne tarkistavat, ovatko polkumyyntitoimenpiteiden myönteiset vaikutukset kielteisiä vaikutuksia eli väitettyä PEM:n hankkimaa määräävää markkina-asemaa suuremmat. Tältä osin kantaja arvostelee neuvoston riidanalaisessa asetuksessa esittämiä väitteitä, joilla se on pyrkinyt perustelemaan polkumyyntitullien

käyttöön ottamisen olevan yhteisön edun mukaista; nämä väitteet koskevat a) kantajan mahdollisuuksia myydä tuotetta ulkomaille sisäistä jalostusta koskevan järjestelmän mukaisesti; b) polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista PEM:lle aiheutuvien vaikutusten huomioon ottamista; c) polkumyyntitullien vaikutusta lopullisiin käyttäjiin ja väliportaan käyttäjiin; d) riidanalaisella asetuksella käyttöön otettujen tullien vaikutusta PEM:n liikevaihtoon IPS:n liikevaihtoon verrattuna sekä e) sitä, ettei PEM:n tuotantokapasiteetin vajaakäyttöä ja sen vaikutusta hinnan laskuun ole otettu huomioon.

332 Vaikka on jo todettu, että polkumyyntitullien käyttöön ottaminen ei ole ollut omiaan luomaan PEM:n määräävää asemaa yhteisön primäärikalsium-metallimarkkinoilla ja hajotetun kalsium-metallin markkinoilla tai vahvistamaan sitä (ks. edellä 324 ja 329 kohta), on syytä tutkia kantajan näistä viimeksi mainituista väitteistä esittämä arvostelu.

1. Kantajan mahdollisuudet myydä tuotetta ulkomaille sisäistä jalostusta koskevan järjestelmän mukaisesti

333 Riidanalaisen asetuksen (30. perustelukappale) mukaan kantajalla on mahdollisuus myydä tuotetta ulkomailla sisäistä jalostusta koskevan järjestelmän mukaisesti. Tältä osin kantaja huomauttaa, että se on aina toiminut yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla mutta että niin on PEM:kin. Tähän väitteeseen ei siten voida vedota vain toisen osapuolen eduksi.

334 Tältä osin riittää, kun todetaan, että sisäistä jalostusta koskevaa järjestelmää voidaan lähtökohtaisesti soveltaa ainoastaan kalsium-metallin tuontiin eikä yhteisön tuotantoon. Sillä, että PEM toimii vientimarkkinoilla ei siis kyseenalaisteta sitä neuvoston riidanalaisessa asetuksessa esiin tuomaa seikkaa, että yhteisön väliportaan käyttäjät voivat paitsi edelleen ostaa kiinalaista tai venäläistä kalsium-metallia asianmukaisin

hinnoin sen jalostamiseksi ja myymiseksi yhteisössä, ne voivat myös edelleen ostaa tätä kalsiumia polkumyyntihinnoin ilman polkumyyntitulleja tuotteen jalostamiseksi tullivarastoon ja myymiseksi yhteisön ulkopuolisille markkinoille. Riidanalaisten tullien käyttöön ottamisella ei mitenkään vaikuteta tähän kantajan toiminnan merkittävään osaan. Koska kantajan asema kiinalaisen tai venäläisen kalsium-metallin tuojana ja PEM:n asema yhteisön kalsium-metallin tuottajana ovat sisäistä jalostusta koskevan järjestelmän käyttömahdollisuuksien kannalta erilaiset, yhteisön toimielimet ovat perustellusti ottaneet tämän eron huomioon arvioidessaan, onko riidanalaisten tullien käyttöön ottaminen yhteisön edun mukaista.

335 Näin ollen kyseinen väite on hylättävä.

2. Polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista PEM:lle aiheutuvien vaikutusten huomioon ottaminen

336 Neuvosto katsoo riidanalaisessa asetuksessa (28. perustelukappale), että polkumyyntitulleilla voidaan estää PEM:n tehtaan sulkeminen. Kantaja väittää, että se itse toimii samalla alueella Ranskassa, että sillä on PEM:n kalsiumintuotantoyksikköön verrattavissa oleva määrä työntekijöitä, että se ei ole koskaan kuulunut valtiolliseen konserniin ja että se pyrkii kaikin voimin kehittämään uusia tuotteita, jotta se ei syrjäytyisi markkinoilta.

337 Tältä osin on syytä todeta, että kantaja tuo ainoastaan esille joitakin tehtaansa ja PEM:n tehtaan välisiä yhtäläisyyksiä sekä sen, ettei se kuulu valtiolliseen konserniin, osoittamatta kuitenkaan, etteivät yhteisön toimielimet olisi ottaneet näitä tekijöitä huomioon. Neuvosto on sitä vastoin riidanalaisen asetuksen 30. perustelukappaleessa viitannut riidanalaisten tullien vaikutukseen useisiin käyttäjäryhmiin, joihin myös kantaja kuuluu.

338 Näin ollen kyseessä oleva väite on hylättävä.

3. Polkumyyntitullin vaikutus lopullisiin käyttäjiin ja väliportaan käyttäjiin

339 Polkumyyntitullista lopullisille käyttäjille ja väliportaan käyttäjille aiheutuvien vaikutusten osalta (riidanalaisen asetuksen 30. perustelukappale) kantaja ainoastaan arvostelee neuvostoa siitä, että se ei ole ottanut lainkaan huomioon väliportaan tuottajien olemassaoloa, vaikka yksi niistä on lähes poistunut Euroopan markkinoilta ja toinen vahvistanut asemaansa niin, että se määrää tällä hetkellä yksin kalsiumin hinnasta Euroopan markkinoilla, olipa kyse kalsium-metallista tai granuloidusta kalsiumista.

340 Lisäksi kantaja katsoo, että neuvosto ei voinut enemmittä perusteluitta pelkästään mainita, että tullien käyttöön ottamisella olisi ainoastaan hyvin pieni vaikutus lopullisiin käyttäjiin sen vuoksi, että lyijytonnin hinta nousisi vain 0,3 prosenttia ja terästonnin hinta ennen valssausta alle 0,2 prosenttia. Kantaja väittää, että PEM:n nettotulos vuonna 1993 oli 0,31 prosenttia sen liikevaihdosta. Näin ollen PEM olisi ollut vuonna 1993 kriittisessä tilanteessa, jos kaikkia PEM:n tuotteiden myyntihintoja olisi laskettu 0,3 prosenttia.

341 Väliportaan käyttäjien osalta riittää, kun todetaan, että neuvosto on ottanut niiden edut huomioon, kuten edellä 304—310, 316—320 ja 333—335 kohdassa on todettu niiden mahdollisuudesta hankkia kalsium-metallia yhteisön ulkopuolelta ja käyttää sisäistä jalostusta koskevaa järjestelmää hyväkseen.

342 On todettava, että kantaja ei ole näyttänyt, miten PEM:n tuotteiden myyntihinnan 0,3 prosentin lasku kyseenalaistaisi neuvoston arvioinnin, kun neuvoston mukaan riidanalaisten tullien käyttöön ottamisella on ainoastaan hyvin pieni vaikutus lopullisiin käyttäjiin, koska lyijytonnin hinta nousisi vain 0,3 prosenttia ja terästonnin hinta ennen valssausta alle 0,2 prosenttia.

343 Tästä seuraa, että kyseinen väite on hylättävä.

4. Riidanalaisella asetuksella käyttöön otettujen tullien vaikutus PEM:n liikevaihtoon IPS:n liikevaihtoon verrattuna

344 Kantaja pohtii, millä perusteilla neuvosto on päätynyt katsomaan, että on yhteisön edun mukaista suojata yhtä yhteisön tuottajaa toisen kustannuksella. Kalsiummetalli muodostaa 0,05 prosenttia PEM:n liikevaihdosta, kun taas granuloitu kalsium muodostaa 85 prosenttia kantajan liikevaihdosta.

345 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että polkumyynnin harjoittamista ei voida oikeuttaa perustelulla, jonka mukaan ainoastaan yhteisön tuottaja voi tukea tuotantoaan muiden tuotteidensa tuotannosta peräisin olevilla voitoilla, ja että polkumyyntiasetuksen tarkoituksena on turvata rehdin kilpailun olosuhteet eri tuotannonaloilla silloin, kun niille aiheutuu vahinkoa polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista.

346 Näin ollen kyseinen väite on hylättävä.

5. PEM:n tuotantokapasiteetin vajaakäytön ja siitä johtuvan hintojen laskun huomiotta jättäminen

347 Kantajan mukaan riidanalaisen asetuksen 28. perustelukappaleella, jossa vedotaan "jo muutoinkin heikkoon yhteisön teollisuuden tilanteeseen" ja tuotannon mahdollisesta pysäyttämisestä kilpailuun aiheutuvaan "vahingolliseen vaikutukseen" ei voida perustella riidanalaisten tullien käyttöön ottamista, kun otetaan huomioon, ettei PEM ole ollut kovinkaan innokas ja johdonmukainen yrittäessään väittämällään tavalla toimittaa tuotetta IPS:lle, vaikka IPS:n pyytämillä määrillä olisi pitkälti katettu PEM:n laitosten tuotantokapasiteetin väitetty vajaakäyttö.

348 Lopuksi kantaja väittää, että hintasodan on aloittanut PEM, joka 1980-luvulla systemaattisesti laski hintoja Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevien tuotteiden hintoihin nähden.

349 Kantajan mukaan olisi siten vähintäänkin virheellistä väittää tällaisin perusteluin, että intressivertailun perusteella tullien käyttöön ottaminen olisi ollut aiheellista.

350 Nämä väitteet on hylättävä yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskevan neljännen kanneperusteen yhteydessä esitetyin perusteluin (ks. edellä 231—263 ja 268—273 kohta).

351 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että viides kanneperuste on kokonaisuudessaan hylättävä.

Kuudes kanneperuste, joka koskee perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

352 Kantaja katsoo, että neuvosto ei ole täyttänyt perusteluvelvoitettaan kantajan 12.7.1994 komissiolle tekemän kantelun osalta, joka koski PEM:n määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä. Riidanalaisessa asetuksessa ei ole yhtään viittausta kyseiseen kanteluun. Kun otetaan huomioon muut laiminlyönnit tässä asiassa, tällaisen viittauksen puuttuminen riittää asetuksen kumoamiseksi olennaisen seikan perustelematta jättämisen vuoksi. Neuvoston olisikin kantajan mukaan pitänyt ottaa tähän valitukseen kantaa.

353 Kantaja huomauttaa, että sen kantelu oli erityisen hyvin perusteltu ja että se oli toimittanut asiantuntijan selvityksen PEM:n ja IPS:n kauppasuhteista vuosina 1992—1995. Tässä selvityksessä on tuotu esiin PEM:n toiminnan äkilliset käänteet, tarkkojen tutkimusmenetelmien puuttuminen, PEM:n systemaattisesti liian aikaisin tekemät ilmoitukset tutkimustulosten herättämistä vääristä toiveista, tiettyjen myyntitarjousten hätiköity lähettäminen ilman takeita tuotteen sopivuudesta tai toimituskyvystä, epäilemättä sen perustelemiseksi kolmannelle osapuolelle, että PEM kykenee täyttämään IPS:n vaatimukset.

354 PO IV on kantajan mukaan ilmoittanut PO I:lle polkumyyntitoimenpiteiden toteuttamista koskevista epäilyistään tässä asiassa esiin tuotujen kilpailuun liittyvien seikkojen vuoksi.

355 Neuvosto väittää, että se on ottanut huomioon kilpailupolitiikkaan kuuluvia seikkoja eikä sen siten ole tarvinnut mainita 12.7.1994 tehtyä kantelua riidanalaisen asetuksen perusteluissa, varsinkaan sen vuoksi, että se on säätänyt uudelleentarkastelusta.

356 Neuvosto väittää, että kantelun tarkastelu osoittaa, että kantaja ei vetoa siinä seikkoihin, joihin se ei olisi jo vedonnut polkumyyntitutkimuksessa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

357 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 190 artiklassa edellytetyissä perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen tekemän riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviää sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa toimenpiteen laillisuutta. Silloin kun asetukset ovat osa järjestelmällistä säädöskokonaisuutta, niiden perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse eritellä kaikkia niiden taustalla olevia erilaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka toisinaan ovat erittäin lukuisia ja monimutkaisia (asia 203/85, Nicolet Instrument, tuomio 26.6.1986, Kok. 1986, s. 2049, 10 kohta; asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, 31 kohta; asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1861, 39 kohta; yhdistetyt asiat C-63/90 ja C-67/90, Portugali ja Espanja v. neuvosto, tuomio 13.10.1992, Kok. 1992, s. I-5073, 16 kohta; asia C-353/92, Kreikka v. neuvosto, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. I-3411, 19 kohta ja yhdistetyt asiat T-466/93, T-469/93, T-473/93, T-474/93 ja T-477/93, O'Dwyer ym. v. neuvosto, tuomio 13.7.1995, Kok. 1995, s. II-2071, 67 kohta).

358 Polkumyyntiasetusten perustelujen osalta on erityisesti todettava, että yhteisön toimielimillä ei pääsääntöisesti ole velvollisuutta vastata polkumyynnillä tuotujen tuotteiden maahantuojien 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus; EYVL 1962, 13, s. 204) 3 artiklan mukaisesti tekemiin kanteluihin, jotka perustuvat siihen, että yhteisön tuottajat ovat mahdollisesti rikkoneet perustamissopimuksen kilpailusääntöjä. On riittävää, että yhteisön toimielimet ilmaisevat selkeästi ja yksiselitteisesti asetusten perustelut.

359 Nyt esillä olevassa asiassa on syytä todeta lisäksi, että yhteisön toimielimet tunsivat 12.7.1994 tehdyn kantelun keskeiset seikat, koska niihin oli vedottu polkumyyntitutkimuksessa ja koska niitä käsitellään riidanalaisessa asetuksessa.

360 Kyseisessä kantelussa kantaja vetoaa pääasiallisesti ainoastaan PEM:n määräävän aseman väärinkäyttöön, joka yhtäältä liittyy kieltäytymiseen toimittamasta vakiolaatuista kalsium-metallia ja toisaalta polkumyyntiä koskevan valituksen jättämiseen ja polkumyynnin vastaisen menettelyn väärinkäyttämiseen.

361 Neuvosto on tutkinut riidanalaisen asetuksen 23.—25. perustelukappaleessa PEM:n menettelytapoja, joiden on väitetty merkitsevän määräävän aseman väärinkäyttöä ja joihin kantajan mukaan kuuluvat tekniset yritykset vaikeuttaa tarpeettomasti kantajan teknisten ongelmien ratkaisua ja tästä syystä viivyttää vakiolaatuisen kalsiummetallin toimittamista kantajalle.

362 Kantelun tämän osan suhteen ei siten ole jätetty noudattamatta perusteluvelvollisuutta.

363 PEM:n väitetään käyttäneen väärin polkumyynnin vastaista menettelyä siten, että se olisi tietoisesti harhauttanut komissiota polkumyynnin vastaisen menettelyn aikana antaen ymmärtää, että sille oli aiheutunut vahinkoa, ja käyttänyt polkumyynnin vastaista menettelyä hyväkseen saadakseen tietää relevanteilla markkinoilla olevien kilpailijoiden aseman ja kustannukset. Tältä osin on syytä todeta, että sekä väliaikaisen asetuksen 1.—7. perustelukappaleeseen ja riidanalaisen asetuksen 2.—5. perustelukappaleeseen sisältyvästä menettelyn kuvauksesta että riidanalaisen asetuksen systematiikasta kokonaisuudessaan ilmenee, että neuvosto ei ole katsonut, että polkumyyntivalituksen jättämisellä tai toimielimissä käydyllä menettelyllä olisi luotu määräävä asema kalsiummarkkinoilla tai vahvistettu sitä.

364 Komissio on väliaikaisen asetuksen 1.—7. perustelukappaleessa vedonnut siihen, että se on tarkistanut sekä PEM:n että mahdollisuuksien mukaan kantajan toimittamat tiedot ja että se on kuullut kaikkia asianomaisia osapuolia, kantaja mukaan lukien, koko menettelyn ajan neuvoa-antavan komitean kuulemiseen asti.

365 Koska kantaja ei ole vedonnut siihen, että perusasetuksessa vahvistettuja luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä olisi rikottu sen hallinnollisen menettelyn aikana toimittamien tietojen osalta, eikä myöskään ilmeiseen arviointivirheeseen riidanalaisten tullien tasoa vahvistettaessa, neuvostolla ei ole ollut velvollisuutta lausua nimenomaisesti tästä kantajan kanteluun sisältyvästä näkökohdasta.

366 Näin ollen riidanalaiseen asetukseen ei liity perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä kantelun toisessa osassa esitettyyn nähden.

367 Kuudes kanneperuste on siten hylättävä.

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee harkintavallan väärinkäyttöä

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

368 Kantaja väittää, että komissio on osaltaan syyllistynyt polkumyynnin vastaisen menettelyn käyttämiseen kilpailua rajoittaviin tarkoituksiin.

369 PEM on kantajan mukaan ainoa yhteisön tuottaja raaka-ainemarkkinoilla ja edustaa siten yhteisön tuotannonalaa. PEM toimii myös kaikilla johdannaismarkkinoilla ja muun muassa hajotetun kalsiumin markkinoilla, joilla IPS on sen suurin kilpailija. Kantajan tultua näille markkinoille PEM ei kuitenkaan ole lakannut kaikin keinoin yrittämästä syrjäyttää sitä markkinoilta.

370 Kantaja väittää osoittaneensa 12.7.1994 tekemässään kantelussa sekä vastauksena antamassaan vastineessa, miten PEM on tosiasiallisesti käyttänyt polkumyynnin vastaista menettelyä yksinomaan vahvistaakseen määräävää markkina-asemaansa ja syrjäyttääkseen kilpailijan.

371 Edellä esitetyn ja asiassa Extramet II annetussa tuomiossa vahvistetun perusteella, jossa yhteisöjen tuomioistuin arvosteli toimielimiä sitä, etteivät ne olleet vahinkoa arvioidessaan ottaneet huomioon PEM:n kilpailua rajoittavaa käyttäytymistä, kantaja oli toivonut, että tässä uudessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä komissio toimisi huolellisemmin ja tutkisi täysin objektiivisesti sen väitteet ja niiden perustelut. Näin ei kantajan mukaan ole tapahtunut, vaan pikemminkin päinvastoin. Tapa, jolla tätä menettelyä on käyty heinäkuusta 1992 lähtien, osoittaa riittävästi PEM:n ja komission välisen vehkeilyn ja komission osallisuuden tässä menettelyn väärinkäyttämisessä.

372 Kantaja vetoaa kanneperusteensa tueksi ensimmäisen ja toisen kanneperusteen yhteydessä esiin tuomiinsa menettelyvirheisiin eli tutkimuksen lainvastaiseen uudelleen aloittamiseen, peruutettujen tullien palauttamiseen liittyneisiin vaikeuksiin ja vaikeuksiin saada tutustua asiakirjoihin. Lisäksi kantaja vetoaa virheisiin, joita komissio on tehnyt arvioidessaan kolmannen ja neljännen kanneperusteen yhteydessä esitettyjä aineellisia perusteita, muun muassa siltä osin kuin kyseessä olivat IPS:n mahdollisuus käyttää PEM:n tuottamaa ydinlaatuista kalsiumia, PEM:n yritykset mukauttaa laitteistojaan, se, että PEM oli vain toistanut teknisiä väitteitä ja kieltäytynyt asiantuntijan määräämisestä sen tutkimiseksi, miten suuriin ponnistuksiin PEM oli ryhtynyt kyetäkseen toimittamaan tuotetta IPS:lle. Lopuksi kantaja vetoaa kuudennessa kanneperusteessa esiin tuotuun seikkaan eli siihen, ettei sen

12.7.1994 tekemää kantelua, joka koski perustamissopimuksen 86 artiklan rikkomista, ole otettu huomioon, sekä siihen, että tietyt PO I:n virkamiehet vetosivat — samanaikaisesti PEM:n kanssa — henkilökohtaisesti tiettyihin polkumyyntikomitean vaikutusvaltaisiin jäseniin.

373 Neuvosto huomauttaa, että kantaja esittää seitsemännessä kanneperusteessaan yhteenvedon muista kanneperusteistaan ja päättelee siitä, että komissio on osaltaan syyllistynyt menettelyn väärinkäyttämiseen, johon PEM on ryhtynyt yksinomaisena tarkoituksenaan vakiinnuttaa määrääväksi väitettyä markkina-asemaansa. Kantaja syyttää siten vakavasti yhteisön toimielimiä näyttöä esittämättä.

374 Komissio korostaa, että kantajan vihjailut ovat riittämättömiä, jotta sen kanneperusteella olisi minkäänlaista merkityssisältöä.

375 Komissio huomauttaa, että perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaan ehdotus lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta on tehtävä neuvostolle neuvoa-antavan komitean "kuulemisen jälkeen" ja että saman asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan neuvoa-antavan komitean puheenjohtajana on komission edustaja. Kantaja on esittänyt huomautuksensa komitealle. "Henkilökohtaiseen vetoamiseen" liittyvän viittauksen osalta, millä kantaja saattaa antaa ymmärtää, että komission virkamiehet olisivat toiminnallaan ylittäneet tehtäviensä suorittamista koskevat tavanomaiset rajat, komissio korostaa, että epämääräisiin vihjailuihin on mahdotonta ottaa kantaa, kun vetoamisten ajankohtaa, kyseisiä henkilöitä tai väärinkäytösten luonnetta ei ole ilmoitettu.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

376 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön päätös tai muu toimenpide täyttää harkintavallan väärinkäytön tunnusmerkit ainoastaan, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja johdonmukaisten tekijöiden perusteella ilmenee, että toimella tavoitellaan

muita kuin sen perusteeksi esitettyjä päämääriä (asia C-323/88, Sermes, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3027, 33 kohta ja asia T-167/94, Nölle v. neuvosto ja komissio, tuomio 18.9.1995, Kok. 1995, s. II-2589, 66 kohta).

377 Kuten neuvosto perustellusti korostaa, kantaja esittää seitsemännessä kanneperusteessaan ainoastaan yhteenvedon muista kumoamisperusteistaan esittämättä muita kuin jo niiden yhteydessä esitettyjä seikkoja. Koska näihin muihin kanneperusteisiin sisältyvät väitteet on hylätty niitä tutkittaessa, ne on hylättävä myös tämän kanneperusteen yhteydessä.

378 Kantajan väitteeseen, jonka mukaan eräät PO IV:n virkamiehet olisivat henkilökohtaisesti vedonneet samanaikaisesti PEM:n kanssa tiettyihin polkumyyntikomitean vaikutusvaltaisiin jäseniin, ei liity mitään tietoja vetoamisten ajankohdasta, kyseisistä henkilöistä tai väärinkäytösten luonteesta. Kantajan väitteellä ei osoiteta, että komissio olisi osallistunut polkumyynnin vastaisen menettelyn käyttämiseen kilpailun vastaisiin tarkoituksiin ja että se tästä syystä olisi käyttänyt väärin harkintavaltaansa.

379 Näin ollen seitsemäs kanneperuste on hylättävä.

II *Toissijainen vaatimus, jonka mukaan riidanalaista asetusta ei voida soveltaa kantajaan*

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

380 Kantaja vaatii toissijaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että riidanalaista asetusta ei voida soveltaa kantajaan, koska neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ottaessaan käyttöön yleisesti sovellettavat polkumyyntitullit kaikessa Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa.

381 Kantaja ei nimittäin voi käyttää PEM:n vakiolaatuista kalsium-metallia ilman, että sen tuotantokustannukset nousisivat yli 70 prosenttia, mikä osoittaa, että yhteisön tuottajan kalsium-metalli ja Kiinasta tai Venäjältä peräisin oleva kalsium-metalli eivät ole samankaltaisia. Yhteisön tuottaja ei myöskään voi vedota IPS:n tuonnista aiheutuneeseen vahinkoon, koska IPS:n tuonnin osuus oli 62—97 prosenttia Kiinasta ja Venäjältä tulevasta tuonnista vuosina 1989—1993. Vaikka oletettaisiin, että PEM voisi vedota vahinkoon, tämä vahinko ei kuitenkaan voi johtua kantajan tuonnista.

382 Kantaja toimii jalostajana ainoastaan hajotetun kalsium-metallin markkinoilla. PEM:llä on kuitenkin 48 prosenttia näistä markkinoista. Kiinasta ja Venäjältä tuodun kalsium-metallin jalostajilla on puolestaan alle 13 prosenttia markkinoista. Nämä jalostajat voivat toisaalta valita toimittajansa. Ne voivat vapaasti hankkia tuotetta PEM: ltä välttääkseen tullien maksamisen, mikä vahvistaa entisestään PEM:n asemaa toimittajana. Näin ollen ei voida katsoa, että kantaja saisi näihin jalostajiin nähden kilpailusääntöjen vastaista kilpailuetua. Sitä vastoin tullien maksaminen johtaa siihen, että kantaja joutuu PEM:hen nähden epäedulliseen kilpailuasemaan, mikä on juuri PEM:n pyrkimyksenäkin.

383 Kantajan mukaan perusasetuksessa ei ole säännöksiä, joilla nimenomaisesti kiellettäisiin tietyn maahantuojan vapauttaminen maksamasta polkumyyntitulleja.

384 Kun lisäksi otetaan huomioon oikeuskäytännössä yhteisön toimielimille tunnustettu laaja harkintavalta polkumyyntisääntöjen täytäntöönpanossa, mikään ei estä sitä, että IPS:lle annettaisiin erityiskohtelu.

385 Neuvosto katsoo, että vaikka toissijainen vaatimus olisi perusteltu, mitä se ei ole, kantaja itse saa kilpailusääntöjen vastaista kilpailuetua Kiinasta ja Venäjältä tuodun kalsium-metallin muihin jalostajiin nähden, joiden on maksettava tullit.

386 Vaatimus ei ole perusteltu, koska neuvosto ei voi perusasetuksen nojalla jättää tiettyä maahantuojaa polkumyyntiasetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Ainoa mahdollinen poikkeus koskee tilannetta, jossa toimittaja eli viejä esittää perusasetuksen 10 artiklan mukaisen sitoumuksen.

387 Vaikka perusasetuksessa ei ole säännöksiä, joilla kiellettäisiin tietyn maahantuojan vapauttaminen maksamasta polkumyyntitulleja, tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen 8 artiklan 2 kohdassa määrätään, että polkumyyntitullit on kannettava tavalla, joka ei ole syrjivä. Yhteisön toimielimillä oleva laaja harkintavalta ei vapauta niitä noudattamasta tätä periaatetta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

388 Millään perusasetuksen säännöksellä ei nimenomaisesti kielletä tietyn maahantuojan vapauttamista maksamasta polkumyyntitulleja. Kuitenkin sekä GATTin VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1980 L 71, s. 90) 8 artiklan 2 kohta että yhteisön oikeuden yleiset periaatteet estävät sen, että polkumyyntitulleja kannettaisiin syrjivällä tavalla. Yhteisön toimielimillä oleva laaja harkintavalta ei vapauta niitä noudattamasta tätä periaatetta.

389 Tämän vuoksi kantajan väitettä ei voida hyväksyä. Sillä, ettei kantajalta kannettaisi polkumyyntitullia, syrjittäisiin PEM:ää ja muita jalostajia. Jos kantaja voisi tuoda tuotetta polkumyynnillä ilman, että tuonnista kannettaisiin polkumyyntitulleja, PEM:n tehtaan saattaisi ennemmin tai myöhemmin olla pakko pysäyttää tuotantonsa, kuten riidanalaisessa asetuksessa tuodaan esiin ilman, että kantaja sitä vakavasti kiistäisi. Tämä olisi kuitenkin polkumyyntisäännöstön ja riidanalaisten

polkumyyntitullien tavoitteiden vastaista, ja PEM ja muut jalostajat saatettaisiin epäedulliseen kilpailuasemaan, koska ne eivät voisi — toisin kuin kantaja — ostaa kiinalaista tai venäläistä kalsium-metallia polkumyyntihinnoin kilpaillakseen kantajan kanssa hajotetun kalsium-metallin markkinoilla.

390 Kantajan esittämää kahta muuta väitettä, jotka koskevat sitä, että PEM:n vakiolaatuista kalsiumia on mahdotonta käyttää ja sitä, ettei PEM:lle ole aiheutunut vahinkoa (ks. edellä 381 kohta), ei voida hyväksyä kolmatta ja neljättä kanneperustetta tutkittaessa esitetyin perustein, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että yhteisön toimielimet eivät ole tehneet tosiseikkoja koskevaa virhettä, oikeudellista virhettä eivätkä ilmeistä arviointivirhettä määrittäessään samankaltaista tuotetta tai tutkiessaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa (ks. edellä 202—221, 231—263, 268—273 ja 279—283 kohta).

391 Näin ollen toissijainen vaatimus on hylättävä.

392 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

393 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien, koska vastaaja on sitä vaatinut.

394 Väliintulijat PEM ja Chambre syndicale ovat vaatineet, että kantaja velvoitetaan korvaamaan niiden väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

395 Esillä olevaan asiaan liittyvät seikat huomioon ottaen kantaja on velvoitettava korvaamaan PEM:n oikeudenkäyntikulut.

396 Chambre syndicale on esiintynyt esillä olevassa asiassa väliintulijana ainoastaan yhteisön tuotannonalan yleisiä etuja ajavana järjestönä eikä yhteisön tuottajana, johon venäläisten ja kiinalaisten tuottajien harjoittama polkumyynti välittömästi vaikuttaisi. Näin ollen ei ole perusteltua, että kantaja vastaisi sen väliintulosta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista. Chambre syndicale vastaa siten omista oikeudenkäyntikuluistaan.

397 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, sekä väliintulija Péchiney électrométallurgien oikeudenkäyntikulut.**

3) **Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Azizi Vesterdorf García-Valdecasas

Moura Ramos Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 1998.

H. Jung J. Azizi

kirjaaja laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Kanteen taustalla olevat tosiseikat ... II - 3946

A. Asia Extramet ... II - 3946

B. Tuote ... II - 3948

C. Kantajayhtiö Industrie des poudres sphériques ... II - 3949

D. Hallinnollinen menettely ... II - 3950

Asian käsittely yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ... II - 3952

Asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset ... II - 3954

Tutkittavaksi ottaminen ... II - 3955

Asianosaisten ja komission väitteet ja niiden perustelut ... II - 3955

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 3957

Pääasia ... II - 3958

I Riidanalaisen asetuksen kumoamista koskeva kanne ... II - 3958

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 5 artiklan ja 7 artiklan 9 kohdan rikkomista, oikeusvoiman periaatteen loukkaamista ja hallinnollisen toimen lailliseksi korjaamista koskevien edellytysten huomiotta jättämistä ... II - 3959

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ... II - 3959

— Kanneperusteen ensimmäinen osa: perusasetuksen 5 artiklan ja 7 artiklan 9 kohdan rikkominen ... II - 3960

— Kanneperusteen toinen osa: oikeusvoiman periaatteen loukkaaminen ... II - 3961

— Kanneperusteen kolmas osa: hallinnollisen toimen lailliseksi korjaamista koskevien edellytysten huomiotta jättäminen ... II - 3964

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 3967

Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 7 ja 8 artiklan rikkomista ... II - 3971

Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista annettaessa PEM:n 1.7.1992 toimittama selvitys myöhässä tiedoksi ... II - 3972

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ... II - 3972

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 3973

Kanneperusteen toinen osa, joka koskee ensinnäkin perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkomista siltä osin kuin komissio ei ole toimittanut edelleen kantajalle tiettyjä PEM:n esittämiä asiakirjoja ja toiseksi perusasetuksen 8 artiklan rikkomista II - 3975

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ... II - 3975

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 3978

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkomista *ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista siltä osin kuin komissio on kieltäytynyt* antamasta kantajalle tiedoksi tiettyjä asianmukaisten huomautusten tekemiseksi olennaisia tietoja ..... II - 3982

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ..... II - 3982

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 3984

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ja 2 artiklan 12 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä ..... II - 3989

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ..... II - 3989

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 3994

Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä ..... II - 3999

1. Syy-yhteys ..... II - 3999

a) Väite, jonka mukaan PEM ei ole vakavissaan pyrkinyt toimittamaan kantajalle vakiolaatuista kalsium-metallia ..... II - 4000

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4000

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4002

b) Väite, jonka mukaan PEM *oli vastuussa hajotetun kalsium-metallin hinnan* laskusta, josta seurasi yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ..... II - 4010

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4010

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4011

2. Vahingon merkitys ..... II - 4012

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4012

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4014

Viides kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 12 artiklan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä ..... II - 4015

A Johdanto ..... II - 4015

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4015

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4017

B PEM:n asema kalsium-metallimarkkinoilla ennen riidanalaisten tullien käyttöön ottamista ..... II - 4018

C PEM:n asema primäärikalsium-metallimarkkinoilla ja hajotetun kalsium-metallin markkinoilla riidanalaisten tullien käyttöön ottamisen jälkeen ..... II - 4019

1. PEM:n asema primäärikalsium-metallimarkkinoilla ..... II - 4020

a) Väliportaan käyttäjien mahdollisuus hankkia Kiinasta tai Venäjältä tuotua kalsium-metallia ..... II - 4020

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4020

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 4021

b) IPS:n mahdollisuudet hankkia tuotetta pohjoisamerikkalaisilta toimittajilta . II - 4023

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4023

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 4025

c) Mahdollisuus tarkastella uudelleen markkinatilannetta kuuden kuukauden tai viimeistään vuoden kuluttua riidanalaisten tullien käyttöön ottamisesta ..... II - 4026

Kantajan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4026

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 4026

d) Johtopäätös ..... II - 4027

2. PEM:n asema hajotetun kalsium-metallin markkinoilla ..... II - 4027

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4027

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4028

D Väliportaan käyttäjien ja muiden muassa kantajan sekä lopullisten käyttäjien etujen ja PEM:n menettelyn huomioon ottaminen tutkittaessa, onko riidanalaisten tullien käyttöön ottaminen yhteisön edun mukaista ..... II - 4028

1. Kantajan mahdollisuudet myydä tuotetta ulkomaille sisäistä jalostusta koskevan järjestelmän mukaisesti ..... II - 4029

2. Polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista PEM:lle aiheutuvien vaikutusten huomioon ottaminen ..... II - 4030

3. Polkumyyntitullin vaikutus lopullisiin käyttäjiin ja väliportaan käyttäjiin ..... II - 4031

4. Riidanalaisella asetuksella käyttöön otettujen tullien vaikutus PEM:n liikevaihtoon IPS:n liikevaihtoon verrattuna ..... II - 4032

5. PEM:n tuotantokapasiteetin vajaakäytön ja siitä johtuvan hintojen laskun huomiotta jättäminen ..... II - 4033

Kuudes kanneperuste, joka koskee perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista .... II - 4034

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4034

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4035

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee harkintavallan väärinkäyttöä ..... II - 4037

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4037

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4039

II Toissijainen vaatimus, jonka mukaan riidanalaista asetusta ei voida soveltaa kantajaan . II - 4040

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 4040

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4042

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 4043